

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΑΡΙΣΤΕΡΑ

6045

Φύλλο Νο 263

7 Μάρτη 2012

Κυκλοφορεί

κάθε δεύτερη Τετάρτη

1,5 ευρώ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΗ
ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΓΙΑ ΤΟ ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ

14

Η μάχη για τη ματαίωση των εκλογών για Συμβούλια Διοίκησης

2

Καταστολή: Δεν θα μας τρομοκρατήσουν

12

Ισλανδία: Η αντίσταση φέρνει αποτελέσματα

13

Πυκνώνουν οι απειλές ενάντια στο Ιράν

Παγκόσμια Μέρα κατά του Ρατσισμού του Βουλιμισμού Αντιρατσιστική κινητοποίηση

Το Σάββατο 24 Μάρτη, αντιρατσιστικές, αντιφασιστικές και μεταναστευτικές οργανώσεις, συνδικάτα και τοπικές συλλογικές ομάδες αντίστασης μας καλούν σε Συγκέντρωση-Συναυλία στην πλατεία Κοτζιά (Δημαρχείου) στις 3 μμ και σε πορεία που θα ακολουθήσει ως τη

Βουλή. Την ώρα των πιο άγριων μνημονιακών μέτρων βαρβαρότητας, με αφορμή την «Παγκόσμια μέρα κατά του ρατσισμού», η κινητοποίηση θα έχει κεντρικό σύνθημα «Ντόπιοι και μετανάστες ενωμένοι» (σελ. 15).

Το μνημόνιο βλάπτει σοβαρά την Υγεία

Σε νέο γύρο επίθεσης στη Δημόσια Υγεία προχωράει η συγκυβέρνηση Παπαδήμου. Με το νομοσχέδιο για τα γενόσημα

φάρμακα μεγαλώνει το κόστος και μειώνεται η ασφάλεια των φαρμάκων. Οι συγχωνεύσεις νοσοκομείων, ταυτόχρονα με την κατάργηση προγραμμάτων όπως το «Βοήθεια στο Σπίτι», διαλύουν το Δημόσιο Σύστημα Υγείας και πριμοδοτούν τη στρόφιξη στον ιδιωτικό τομέα. Όμως οι εργαζόμενοι, αλλά και οι κάτοικοι, αντιδρούν. Υπερασπίζονται τα νοσοκομεία και δείχνουν το δρόμο ανατροπής των μέτρων (σελ. 8-9).

Μερκοζί, Παπαδήμος, Σαμαράς, Βενιζέλος Οργανώνουν χρεοκοπία του λαού

Στο δρόμο και στην κάλπη θα ακουστεί δυνατά το ΟΧΙ των εργατών

Νίκη του κινήματος ενάντια στα χαράτσια

«κίνημα της πατάτας», παρά τις όποιες αδυναμίες και ανεπάρκειες, σηματοδοτούν την τάση των απλών ανθρώπων να πάρουν την κατάσταση στα χέρια τους (σελ. 6).

ΜΟΝΟ ΜΕ ΛΗΣΤΕΙΑ στην άγρια Δύση θα μπορούσε να παρομοιαστεί η νέα δανειακή συμφωνία και το παράλληλο «κούρεμα», τάχα, του χρέους.

Τα ασφαλιστικά Ταμεία αποδεικνύονται ως οι μοναδικοί χαμένοι του PSI, ενώ νέα αντεργατικά-αντικοινωνικά μέτρα προαναγγέλλονται για τον Ιούνιο, πριν καν στεγνώσει το μελάνι στην υπογραφή του Μνημονίου 2.

Τα μέτρα αυτά πρέπει και μπορούν να ανατραπούν. Και αυτό μπορεί να γίνει

μόνο μέσα από μια αποφασιστική κλιμάκωση των αγώνων μας. Με στόχο μια γενική πολιτική απεργία που θα σαρώσει τα μνημόνια και όσους τα στηρίζουν.

Στο μεταξύ φαίνεται ότι οι Μερκοζί έδωσαν το πράσινο φως για εκλογές στο μεσοδιάστημα μέχρι τον Ιούνιο. Διαπιστώνοντας την αδυναμία της κυβέρνησης Παπαδήμου, καταγράφοντας την πλήρη προσαρμογή του Σαμαρά και -κυρίως- επιδιώκοντας μια νέα μνημονιακή πλειοψηφία, έστω και ως άθροισμα ΝΔ-

ΠΑΣΟΚ και με τις αναγκάιες (όπως δείχνουν οι δημοσκοπήσεις) «ενισχύσεις» του νοθευτικού εκλογικού νόμου.

Έτσι η αναγκαία αντίσταση στα μέτρα μέσα από τους κοινωνικούς αγώνες συνδυάζεται άμεσα με τον πολιτικό αγώνα: με την ανάγκη ενίσχυσης της Αριστεράς. Της μοναδικής δύναμης που μπορεί να λειτουργήσει αποσταθεροποιώντας το άγριο και ληστροικό καθεστώς που δημιουργεί το Μνημόνιο 2 και η νέα σύμβαση με τους δανειστές.

ΣΤΑ ΣΥΝΤΟΜΑ...

Και αν δεν «κάτσει» το PSI; Υπάρχει και plan B, διαβεβαιώνουν οι γαλαζοπράσινοι κυβερνητικοί: η χρεοκοπία, εντός του ευρώ. Μόνο που το Μνημόνιο 2 έγινε, λέει, για να αποφευχθεί αυτή ακριβώς η προοπτική. Όταν αποδεικνύεται ότι και μας δουλεύουν χοντρά και στρώνουν το έδαφος για λογαριασμό της κυρίαρχης τάξης στο όνομα, τάχα, της εξυπηρέτησης του χρέους...

***

Η Ισπανία βρίσκεται επισήμως πλέον εκτός των στόχων του εκεί μνημονίου. Οι Μερκοζί απαιτούν πρόσθετα μέτρα λιτότητας, περικοπών και ιδιωτικοποιήσεων. Και ταυτόχρονα κρατάνε την ανάσα τους, γιατί βλέπουν να παίζεται ξανά το έργο της «ελληνικής κρίσης». Μόνο που αυτή τη φορά αφορά μια πολύ-πολύ πιο μεγάλη σε όγκο οικονομία. Με αποτέλεσμα οι κίνδυνοι για το ευρωπαϊκό νεοφιλελεύθερο οικοδόμημα να είναι πολύ-πολύ μεγαλύτεροι...

***

Τη φορολόγηση των κερδών των επιχειρήσεων με ποσοστό 75%! πρότεινε ο υποψήφιος για τη γαλλική προεδρία Φρανσουά Ολάντ, ως βασικό μέτρο για την αντιμετώπιση της κρίσης. Αν η πρόταση είχε γίνει στην Ελλάδα από τον Τσίπρα ή την Παπαρήγα, θα ακούγαμε ήδη τις κραυγές για την «ερυθρά τρομοκρατία» σε βάρος των επιχειρήσεων ή για τον κίνδυνο «σοβιετοποίησης» της χώρας...

***

Οι ελάχιστοι μήνες παραμονής της ΝΔ στην –υπό τον Παπαδήμο– κυβερνητική εξουσία, έχουν μετατρέψει την αυτοδυναμία σε άπιστο όνειρο. Οι απώλειες από το «κόμμα» Καμμένου-Μανώλη δεν αντισταθμίζονται από τις μεταγραφές Βορίδη-Γεωργιάδη. Κυρίως όμως η υποχρεωτική μετατόπιση του Σαμαρά από την αντιμνημονιακή δημαγωγία στο σημερινό μνημονιακό φιλελευθερισμό κοστίζει και θα κοστίζει ακόμα περισσότερο, σε ψήφους...

***

Ταλεντάκι αποδεικνύεται ο Βορίδης. Ο άλλοτε «κοινωνικός ακτιβιστής της Δεξιάς» κλείνει δουλειές με αξιοπρόσεκτο ρυθμό. Για τη Ζίμενς, για τον Εμφιετζόφλου και άλλες ομάδες αναξιοπαθούντων καπιταλιστών. Πρόσφατα έβαλε στο μάτι τα 59 δημόσια ΚΤΕΟ, τα οποία θέλει να κλείσει για να ενισχυθούν τα δοκιμαζόμενα από την κρίση ιδιωτικά. Δουλεύει και με μικρομεσαίους το παιδί...

***

Και επειδή οι ζημιές των δύο –κάποτε– μεγάλων κομμάτων δεν κρύβονται, είχαμε νέες ομοβροντίες υπέρ της μετεκλογικής κυβερνητικής συνεργασίας ΝΔ-ΠΑΣΟΚ. Πάγκαλος και Αβραμόπουλος συμφώνησαν –από τις στήλες του «θίματος»– ότι η συνεργασία είναι απαραίτητη και άφησαν ανοιχτό το ερώτημα αν αυτή θα γίνει υπό την πρωθυπουργία πολιτικού στελέχους ή «τεχνοκράτη» πρωθυπουργού. Στο δεύτερο ενδεχόμενο προκύπτει το ερώτημα αν θα κληθεί ξανά ο Παπαδήμος ή άλλο «άφθαρτο» νέο πρόσωπο. Λογαριασμοί χωρίς τον ξενοδόχο, το λαό, που ακόμα δεν έχει πει την τελευταία λέξη του για το μέτωπο των μνημονιακών...

***

Επισήμως εξαγγέλθηκε –υπό τον Γ. Παπακωνσταντίνου– ο ενεργειακός «άξονας» Ελλάδας-Κύπρου-Ισραήλ. Για να δούμε. Θα συνεχίσουν κάποιοι μέσα στην Αριστερά να αντιμετωπίζουν τις ΑΟΖ ως απελευθερωτική (αντι-μπερλιαστική) δυνατότητα και ως «παράθυρο» διεξόδου από την κρίση;

***

Με την κομματικότητα και το «θητικό κύρος των κομμουνιστών» ασχολούνται υπέρμετρα, εσχάτως, εκεί στο ΚΚΕ. Μήπως θα έπρεπε να ασχοληθούν λίγο παραπάνω π.χ. με τις αναγκαίες πρωτοβουλίες συγκρότησης ενός (πραγματικά) πλατιού κοινωνικού μετώπου αλληλεγγύης στους απεργούς της Χαλυβουργίας; Οι οποίοι κινδυνεύουν να αφηθούν να βράσουν στο ζουμί τους και να οδηγηθεί στην ήττα ένας ακόμα ηρωικός εργατικός αγώνας;

Ένταση του αυταρχισμού και της καταστολής ενάντια στο κίνημα Δεν θα μας τρομοκρατήσουν!

Του Σπύρου Αντωνίου

Τα τελευταία δύο χρόνια, παράλληλα με την κλιμάκωση των κοινωνικών αγώνων απέναντι στα αντεργατικά μνημόνια, εμφανίζεται μια ανάλογη ένταση της κρατικής καταστολής. Το τελευταίο καταφύγιο κάθε κυβέρνησης που δεν μπορεί να επιβάλλει την πολιτική της είναι ο αυταρχισμός. Η παραπαίουσα συγκυβέρνηση, εφόσον δεν μπορεί να πείσει την πλειοψηφία της κοινωνίας ότι «πρέπει» να οδηγηθεί στην εξαθλίωση για να σωθούν ντόπιοι και ξένοι καπιταλιστές, επιστρατεύει την καλλιέργεια του φόβου και το τσάκισμα των αντιδράσεων εναντίον της.

Τα αδιέξοδα της αστικής διαχείρισης και η διάρρηξη της κοινωνικής συναίνεσης προς την ασκούμενη πολιτική οδηγεί το αστικό κράτος στη σταδιακή μετάλλαξη του σε καθεστώς «έκτακτης ανάγκης». Πτυχές αυτής της μετάλλασής, όπως η αστυνομική βία, η παράκαμψη ακόμη και των στοιχειωδών κοινοβουλευτικών προσημάτων, η αντιδραστική στροφή της νομοθετικής και δικαστικής λειτουργίας, η καλλιέργεια κλίματος φόβου στην κοινωνία από τα ΜΜΕ, αποδεικνύουν πεντακάθαρα ότι όσο βαθιάει η οικονομική και πολιτική κρίση, τόσο περισσότερο οι «από πάνω» θα στρέφονται κατά του «εχθρού» λαού και των αγώνων του.

Ωμή βία

Όλες οι μεγαλειώδεις απεργιακές συγκεντρώσεις των τελευταίων ετών έχουν χτυπηθεί άγρια και απρόκλητα από την αστυνομία. Ανελέητο ξύλο, τόνοι χημικών και δακρυγόνων, κυνηγητό στα στενά, τραυματισμοί και συλλήψεις στο σωρό, επέλαση μηχανοκίνητων τμημάτων μέσα στο πλήθος είναι η τακτική των μνημονιακών κυβερνήσεων για τη διάλυση των συγκεντρώσεων, απέναντι στα οποία οι διαδηλωτές έχουν δείξει αξιοσημείωτη αντοχή και αποφασιστικότητα.

Επειδή οι κυβερνώντες γνωρίζουν ότι οι αντιδράσεις θα οξυνθούν, προετοιμάζουν το στρατό για την καταστολή διαδηλωτών, σύμφωνα με τις κατευθύνσεις του ΝΑΤΟ για αντιμετώπιση «ασύμ-

μετρων απειλών» σε αστικό περιβάλλον. Εκτός από την περσινή άσκηση στο Κιλκίς, τον ερχόμενο Νοέμβριο προγραμματίζεται ανάλογη δραστηριότητα στρατιωτικών μονάδων, ενώ την εμφάνισή του έκανε και ιδιωτικός στρατός(!) που διοργανώνει σεμινάρια για «επιχειρήσεις υψηλής έντασης σε περιοχές υψηλού κινδύνου».

Πριν από κάθε πορεία, ασφαλίτες και ένστολοι προβαίνουν σε εκατοντάδες εξελετιστικούς ελέγχους, προσαγωγές και συλλήψεις «προληπτικού χαρακτήρα» για να σπείρουν το φόβο, κυρίως σε νεολαίους. Τις τελευταίες μέρες και ιδιαίτερα μετά τις 12/2, έχουν πληθύνει οι καταγγελίες για βίαιες προσαγωγές, παρακολούθησεις και στοχοποίηση αγωνιστών, πολιτικών και κοινωνικών χώρων, με σκοπό να καταπνίξουν τις φωνές όσων μάχονται για μια ζωή με αξιοπρέπεια. Σε αυτό το πλαίσιο εντάσσονται και οι επιθέσεις κατά της Αριστεράς και του κινήματος τόσο από τα κανάλια, όσο και από τα έδρανα της βουλής, επιδιώκοντας την ποινικοποίηση των κοινωνικών αγώνων.

Τρομοκρατία

Σε κάθε κινητοποίηση η αστυνομία κλείνει τους σταθμούς του μετρό στο κέντρο της Αθήνας, αφενός για να αποτρέψει τη συμμετοχή του κόσμου στις διαμαρτυρίες, αφετέρου για να παγιώσει μια ατμόσφαιρα τρόμου στην πόλη. Όλο το κέντρο θυμίζει τις στρατοκρατούμενες ζώνες της Δ. Όχθης της Παλαιστίνης. Χιλιάδες πάνοπλοι ράμπο της ΕΛ.ΑΣ. καταλαμβάνουν κάθε γωνία και στήνουν μπλόκα. Οι διαβόητοι ΔΙΑΣ κυκλοφορούν προκλητικά στους δρόμους σαν συμμορία μηχανόβιων. Τα Εξάρχεια βρίσκονται σε μόνιμο αστυνομικό αποκλεισμό και οι κάτοικοι της περιοχής μπορεί να βρεθούν στη ΓΑΔΑ, αν τολμήσουν να διαμαρτυρηθούν γι' αυτή την κατάσταση.

Αστοί πολιτικάντηδες και καθεστωτικά ΜΜΕ επικεντρώνονται συνεχώς στις όποιες καταστροφές τις ημέρες των μαζικότατων και δυναμικών απεργιών, καλλιεργώντας φοβικά σύνδρομα. Η προσπάθεια να περάσουν το μήνυμα ότι οι διεκδικήσεις και η αντίσταση των εργαζομένων και της νεολαίας θα φέρει το «χάος» γίνεται πλέον

απροκάλυπτα. Όπως σημειώνει και η ανταπόκριση του «Spiegel» από την Αθήνα: «... θα πρέπει να κερδηθεί η συναίνεση ή η ανοχή του λαού για την επικείμενη σκληρή τακτική που θα ακολουθήσουν οι δυνάμεις ασφαλείας κατά της συνεχώς αυξανόμενης αντίστασης των Ελλήνων».

Εξίσου χυδαία είναι και η πρόσφατη πρακτική της αστυνομίας να δημοσιεύει φωτογραφίες συλληφθέντων (με εμφανή τα σημάδια κακοποίησης από την αστυνομική «φιλοξενία») προς διαπόμπευση και παραδειγματισμό. Συγχρόνως, διοχετεύουν στο διαδικτυο φωτογραφίες από επεισόδια και ζητούν, όποιος γνωρίζει τους εικονιζόμενους σε αυτά, να επικοινωνήσει με τις αστυνομικές αρχές, νομιμοποιώντας το χαφιεδισμό. Πρακτική που εφάρμοσε σε μεγάλη κλίμακα και η βρετανική αστυνομία, κατά την διάρκεια της εξέγερσης στο Λονδίνο τον περασμένο Αύγουστο.

Το περίεργο της υπόθεσης είναι ότι σε καμιά από αυτές τις φωτογραφίες δεν διακρίνονται τα χαρακτηριστικά όσων αναζητούνται. Όπως επισημαίνει η Ένωση Φωτορεπόρτερ, εκτός του ότι δεν έχει κανένα δικαίωμα η ΕΛ.ΑΣ. να χρησιμοποιεί το προϊόν της δουλειάς των φωτορεπόρτερ, η αστυνομία επιχειρεί τη στοχοποίηση των φωτορεπόρτερ. Εφόσον με το ξύλο και τις απειλές των ΜΑΤ κατά των φωτογράφων, εκείνοι δεν σταμάτησαν να απαθανατίζουν τις αστυνομικές αυθαιρεσίες, γίνεται προσπάθεια να εμφανιστούν σαν «συνεργάτες» των αρχών, οπότε οι διαδηλωτές μπορούν να στραφούν εναντίον τους και οι μπάσοι να γλιτώσουν από την ενοχλητική παρουσία τους.

Νομική ασυλία

Εκτός από την άμεση καταστολή, κυβέρνηση και τρόικα διαμορφώνουν και το ανάλογο νομοθετικό και δικαστικό πλαίσιο, ώστε να «καλύψουν» την αυξανόμενη καταστολή και να περιορίσουν και άλλο τα δημοκρατικά δικαιώματα. Μετά τους τρομονόμους, το «ιδιώνυμο» για την κουκούλα, τις εξοντωτικές ποινές ακόμα και για γκαζάκια, τώρα προσπαθούμε με νόμο την αστυνομική βαρβαρότητα.

Ο Παπουτσής, λίγο πριν φύγει από το υπουργείο ΠΡΟ.ΠΟ., πέρασε διάταξη που καταργεί τη διαδικασία του αυτόφωρου για πλημμελήματα και πταίσματα ένοστων, όπως π.χ. αυτά που διαπραττούν οι αστυνομικοί στις διαδηλώσεις (εξύβριση, σωματικές βλάβες κ.ά.), τα οποία διώκονται κατ' έγκληση. Πρόκειται για πλήρη νομική ασυλία των καλόπαιδων των ΜΑΤ, αφού οι συνεχείς αναβολές και οι γνωστοί χρόνοι εκδίκασης των περιστατικών αστυνομικής βίας θα οδηγούν σε παραγραφή των αδικημάτων. Αν αναλογιστούμε τη σημερινή ατιμωρησία των μαπάτων, παρά τις εκατοντάδες καταγγελίες με αδιάσειστα στοιχεία, με τη νέα διάταξη θα αποθρασυνθούν εντελώς, με ό,τι αυτό συνεπάγεται.

Την ίδια στιγμή προετοιμάζουν νόμο για τον περιορισμό των διαδηλώσεων, ενώ μόνο τυχαίες δεν είναι οι συνεχείς ερωτήσεις βουλευτών του ΛΑΟΣ και της ΝΔ και οι φωνές του Καμίνη για τις «συνθήκες ανομίας» περιοχών του κέντρου, που οδηγούν σε πογκρόμ κατά μεταναστών μικροπωλητών έξω από τη Νομική και την ΑΣΟΕΕ (παραβιάζοντας και το πανεπιστημιακό άσυλο).

Απάντηση

Ο αυταρχισμός του αστικού κράτους, που βαθιάει μαζί με την κρίση, εντείνει την αναζήτηση για το πώς απαντάμε σε αυτή τη βαρβαρότητα. Η στρατιωτική αντιπαράθεση, που έχει επιλέξει μια μεγάλη μερίδα του αντιεξουσιαστικού χώρου, δεν δίνει λύση. Άλλωστε, η επιχειρησιακή ικανότητα των κατασταλτικών μηχανισμών είναι πάντα ένα βήμα πιο μπροστά από εμάς.

Η μαζική και οργανωμένη αντίσταση του εργατικού κινήματος για την ανατροπή των μνημονίων και της συγκυβέρνησης, η απαίτηση για διάλυση των ΜΑΤ και αποπλισμό της αστυνομίας, ο αγώνας για διεύρυνση των δημοκρατικών και πολιτικών δικαιωμάτων ντόπιων και μεταναστών, η αυτοάμυνα του κινήματος και η περιφρούρησή του από κάθε επίθεση, η αλληλεγγύη σε κάθε θύμα και διωκόμενο των κρατικών μηχανισμών, είναι άμεσα καθήκοντα για τα συνδικάτα και την Αριστερά.

Στο όνομα του χρέους και των τοκογλύφων Η μεγάλη σφαγή

Το Μνημόνιο 2 και η νέα δανειακή σύμβαση αποτελούν συντριπτικά χτυπήματα στα εργατικά και κοινωνικά δικαιώματα: Οι μισθοί στον ιδιωτικό τομέα μπαίνουν στην πρέσα με στόχο μείωση κατά 40%, οι συντάξεις (κύριες και επικουρικές) δέχονται το τέταρτο κατά σειρά ψαλίδισμα, οι πρωτοφανείς περικοπές κοινωνικών δαπανών κάνουν σκοτεινό το μέλλον των νοσοκομείων και των σχολείων.

Πριν στεγνώσει το μελάνι στην υπογραφή αυτών των βάρβαρων μέτρων, η κυβέρνηση Παπαδήμου προειδοποιεί για... νέα μέτρα τον Ιούνιο. Αυτή τη φορά το «κουστούμι» θα περιλαμβάνει την κατάργηση του 13ου και 14ου μισθού (που, τάχα, μόλις διέσωσαν οι πολιτικοί αρχηγοί «αντιστεκόμενοι» στην τρόικα), την κατάργηση του εφάπαξ, την τελική κατάργηση της αποζημίωσης απόλυσης και ένα... νέο ψαλίδι στις συντάξεις. Το κοινωνικό έγκλημα, που άρχισε με το Μνημόνιο 1, θα έχει ολοκληρωθεί με την τελειωτική κατεδάφιση των εργατικών και κοινωνικών κατακτήσεων του κινήματος στον 20ό αιώνα.

Χρέος

Όλα αυτά γίνονται, τάχα, για την αντιμετώπιση του χρέους. Την ώρα που γράφονται αυτές οι γραμμές δεν είναι ακόμα γνωστή η κατάληξη της συμφωνίας για το «κούρεμα» των ομολόγων (PSI). Η κυβέρνηση διατηρεί «ανησυχίες» για το αν θα συγκεντρώσει στο κούρεμα την κρίσι-

μη μάζα των ομολογιούχων, αν και ο Ευ. Βενιζέλος όπως και ο Τσ. Νταλάρα εκφράζουν αισιοδοξία για την κατάληξη της επιχείρησης.

Και λογικά, αφού η «προσφορά» προς τους τοκογλύφους είναι υπερεουνοϊκή. Οι τράπεζες και τα funds θα ανταλλάξουν τα τοξικά χαρτιά τους (κουρεμένα ήδη από τις «αγορές» σε μεγάλο βαθμό) με καινούργια στο 53% της ονομαστικής τιμής τους. Τα νέα ομόλογα θα είναι ασφαλή για τους δανειστές (βρετανικό δίκαιο, εγγυήσεις, προτεραιότητα πληρωμής) και με «ελκυστικό» επιτόκιο (αυξανόμενο σταδιακά κατά 1%, ανάλογα με το ρυθμό ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας). Οι τράπεζες και οι ασφαλιστικές εταιρείες θα λάβουν πρόσθετες ενισχύσεις («ανακεφαλαιοποίηση»), απορροφώντας πλέον σε σκανδαλώδη βαθμό δημόσιο

χρήμα (κοντά στα 200 δισ. ευρώ από την αρχή της κρίσης).

Είναι ολοφάνερο ότι πρόκειται για μια εξαιρετικά «φιλική» αντιμετώπιση των ντόπιων και διεθνών τοκογλύφων. Το PSI είναι μια συμφωνία που αλυσοδένει στο χρέος για μια μακρόχρονη περίοδο, που εξακολουθεί να δεσμεύει κολοσσιαίους πόρους προς τους ομολογιούχους, που –τελικά– δεν διασφαλίζει σε τίποτα από τον κίνδυνο της χρεοκοπίας. Το 2020 –αν όλα πάνε καλά για την τρόικα– το χρέος θα είναι στο 123% του ΑΕΠ, δηλαδή λίγο μεγαλύτερο απ' όσο ήταν το 2008 στην εποχή της αρχής της κρίσης.

Και παρ' όλα αυτά υπάρχουν «ανησυχίες» για το αν αυτό το μεγάλο φαγοπότι θα συγκεντρώσει το ελάχιστο απαιτούμενο 75% των ομολογιούχων. Όχι τυχαία. Γιατί πάνω σε κάθε

1 εκατομμύριο ευρώ χρέους οι νεοφιλελεύθερες «αγορές» έχουν αναπτύξει «προϊόντα» (στοιχήματα, παράγωγα, σύνθετα κ.λπ.) αξίας εκατοντάδων δισ. ευρώ. Έτσι σήμερα ακόμα και οι κυβερνήσεις και η ίδια η ΕΕ αδυνατούν να προβλέψουν αν οι «αγορές» θα προτιμήσουν το εξαιρετικά ευνοϊκό κούρεμα των ομολόγων ή θα προκαλέσουν «ατύχημα» που θα επιφέρει την πληρωμή των ασφαλιστρών κινδύνου των διεθνών τζογαδόρων.

Ο μόνος σίγουρα χαμένος από αυτή την ιστορία θα είναι τα ασφαλιστικά ταμεία. Που θα χάσουν (χωρίς κανένα αντάλλαγμα) το 53% των ομολόγων τους (ύψους 7,5 δισ. ευρώ), αλλά και το 53% των καταθέσεών τους στην Τράπεζα της Ελλάδας, τις οποίες αυθαιρέτως οι κυβερνήσεις και οι τράπεζες μετέ-

τρεψαν σε... ομόλογα (ύψους 14 δισ. ευρώ). Με συνολικές απώλειες που ξεπερνούν τα 12 δισ. ευρώ, η δυνατότητα των ταμείων να εγγυούνται την πληρωμή των συντάξεων ανήκει ήδη στο παρελθόν. Αλλά και οι σοσιαλδημοκράτες και οι δεξιοί της συγκυβέρνησης Παπαδήμου αποδεικνύουν για άλλη μια φορά ότι αντιμετώπιζουν την κολοσσιαία αποταμίευση των ασφαλισμένων ως «λαδάκι» για τις κατά καιρούς φούσκες του καπιταλισμού (μετά τα θαλασσοδάνεια του 1970-80, το χρηματιστήριο του '90 και τα «σύνθετα ομόλογα» του 2000...).

Ανατροπή

Αυτή η απίθανη ληστεία, που ονομάζεται «εξυπηρέτηση του χρέους», πρέπει άμεσα να ανατραπεί.

Οι στοιχειώδεις κοινωνικές ανάγκες απαιτούν πλέον ολοκάθαρα τη στάση πληρωμών προς τους τοκογλύφους, την εθνικοποίηση των τραπεζών, τη φορολόγηση του κεφαλαίου. Μόνο μια τέτοια πολιτική μπορεί να κάνει εφικτή την «αναδιανομή», την ανατροπή της λιτότητας, τις αυξήσεις στους μισθούς και στις συντάξεις.

Προς αυτή την κατεύθυνση δεν έχουμε τίποτα να περιμένουμε από τη βουλή, την τρόικα και την ΕΕ. Τα καθήκοντα είναι στο «πεζοδρόμιο», στους αγώνες που πρέπει να κλιμακωθούν. Και σε άμεση σύνδεση με αυτό, στη μεγάλη ενίσχυση της Αριστεράς αν –και όποτε– στηθούν οι κάλπες.

Η νέα εποχή στο ΠΑΣΟΚ

Όλα δείχνουν ότι ο Ευάγγελος Βενιζέλος θα είναι ο νέος αρχηγός στο ΠΑΣΟΚ. Ο αδηφάγος υπουργός Οικονομικών του ΓΑΠ και του Παπαδήμου, ο φανατικότερος υποστηρικτής του «μονόδρομου» προς το ΔΝΤ και την ΕΚΤ, μετά την παταγώδη αποτυχία του στην παλαιότερη εσωκομματική σύγκρουση με τον ΓΑΠ, φαίνεται να αναλαμβάνει πλέον τη θέση του μηχανοδηγού στο τρένο του ΠΑΣΟΚ.

Βέβαια, στο μεταξύ το άλλοτε κραταιό σοσιαλδημοκρατικό κόμμα έχει μετατραπεί σε τρένακι: οι δημοσκοπήσεις δείχνουν ως «πάτωμα» το 8% και ως «οροφή» το 20-22%. Παρ' όλα αυτά αξίζει να ριζούμε μια ματιά στους νέους υποψήφιους αρχηγούς του παραδοσιακού σοσιαλδημοκρατικού κόμματος.

Ο Ευ. Βενιζέλος αναδείχθηκε στο ΠΑΣΟΚ κατά τη σκοτεινή περίοδο μετά το 1989, ως υπερασπιστής της εξίσου σκοτεινής

καμαρίλας γύρω από τον μισοτελειωμένο Ανδρέα Παπανδρέου. Δεν είχε καμία εμπλοκή στη «μεγάλη» περίοδο της μεταπολίτευσης και στους αγώνες που, μεταξύ άλλων, είχαν ως αποτέλεσμα τη συγκρότηση του σοσιαλδημοκρατικού ΠΑΣΟΚ σε ρήξη με τον κεντρώο χώρο. Δυνάμωσε πολιτικά στη Θεσσαλονίκη, στο χώρο της (πάλι) σκοτεινής σύμπλευσης σοσιαλδημοκρατών-δεξιών και ακροδεξιών με άξονα τα «εθνικά» και επίδικο την υποστήριξη της εκκλησίας.

Στον προηγούμενο γύρο αντιπαράθεσης για την ηγεσία του ΠΑΣΟΚ πρόβαλε ως σύμβολο ολοκληρωμένης στροφής προς το «κέντρο» –με πρότυπο το Δημοκρατικό Κόμμα των ΗΠΑ– και ηττήθηκε με χαρακτηριστική ευκολία από τον ΓΑΠ(!), που συσπείρωσε την πλειοψηφία του «ιστορικού» ΠΑΣΟΚ και τη συντριπτική πλειοψηφία των συνδικαλιστών του κόμματος.

Σήμερα, βέβαια, τα πράγματα έχουν αλλάξει: η σοσιαφιλελεύθερη μετάλλαξη έχει ολοκληρωθεί, η περίοδος ΓΑΠ αποδείχθηκε καταστροφή και μεγάλο τμήμα του «παλαιού» ΠΑΣΟΚ και των συνδικαλιστικών δυνάμεών του στρέφεται προς τον Ευ. Βενιζέλο με κριτήριο κυρίως την κοινοβουλευτική εκπροσώπηση και επιβίωση.

Απέναντί του, ως «αριστερή» υποψηφιότητα στέκεται ο Χρ. Παπουτσής. Ο άλλοτε πρόεδρος της ΕΦΕΕ των μεγάλων διαδηλώσεων της μεταπολίτευσης, στην πραγματικότητα δεν μπορεί ούτε καν να ψελλίσει πρόταση αριστερής στροφής. Τα χρόνια του ως υπουργός των ΜΑΤ στην εποχή του Συντάγματος, ως υποργός Ναυτιλίας στην εποχή του «Σάμινα», η απόλυτη σιωπή του απέναντι στα μνημόνια και το ΔΝΤ δεν επιτρέπουν τέτοια δημαγωγία. Ακόμα και η υποψηφιότητα του Χρ. Παπου-

τσή είναι απόδειξη της ήττας οποιας «αριστερής» αναζήτησης στο εσωτερικό του ΠΑΣΟΚ, της αποτυχίας των σοσιαλδημοκρατών «παλαιάς κοπής» να συγκροτήσουν μια στοιχειώδη αριστερή τάση μέσα στο κόμμα τους κατά την περίοδο της σοσιαφιλελεύθερης μετάλλαξης. Με αποτέλεσμα η διαφανόμενη ήττα τους από τον Ευ. Βενιζέλο να είναι πιθανό να έχει ατιμωτικές διαστάσεις.

Έτσι αρκετοί «πασοκογενείς» στρέφουν την προσοχή τους προς τους διαγραμμένους. Ο «χώρος» γύρω από την Λ. Κατσέλη και τον Καστανίδη δεν έχει ακόμα αποφασίσει αν θα προχωρήσει σε κομματική συγκρότηση. Όμως και εδώ το έδαφος είναι υπομονευμένο. Ο Καστανίδης δεν αντέδρασε δημοσίως ούτε στις χειρότερες στιγμές του ΓΑΠ. Η Λ. Κατσέλη υλοποίησε, ως υπουργός Εργασίας, τα ακραία αντεργατικά και αντι-

σφαλιστικά μέτρα του Μνημονίου 1, υψώνοντας μια χλωμή αντίδραση μόνο στη νομοθετική κατάργηση των Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας.

Η πιθανή νίκη του Ευ. Βενιζέλου φαίνεται να παρέχει κοινοβουλευτικά τις μεγαλύτερες προοπτικές μιας κάποιας ανασυγκρότησης του ΠΑΣΟΚ. Πολιτικά δεν είναι ακριβώς έτσι. Δεν είναι τυχαίο ότι βασικοί υποστηρικτές του δηλώνουν από τώρα πρόθυμοι να συγκυβερνήσουν με το Σαμαρά. Η κλιμάκωση της μετάλλαξης του ΠΑΣΟΚ προς ένα ακραιφνές κεντρώο κόμμα, προσηλωμένο στη δικομματική εναλλαγή στην εξουσία, θεωρητικά μπορεί να έχει κάποιες προοπτικές. Θα εξαρτηθεί από την πορεία της κρίσης. Και σίγουρα θα αφορά άλλον κόσμο και άλλα ακροατήρια. Δημιουργώντας μέσα στους εργαζόμενους ένα πολιτικό κενό που η Αριστερά θα έχει τις μεγαλύτερες ευκαιρίες για να εκφράσει.

Σε «βήμα σημειωτόν» τα συνδικάτα

Τι αγώνες χρειαζόμαστε σήμερα;

Του Θοδωρή Πατσατζή

Οι εφαρμοστικοί νόμοι της νέας δανειακής συνθήκης ψηφίστηκαν τις δύο τελευταίες βδομάδες του Φλεβάρη, ολοκληρώνοντας την επίθεση σε κάθε εργασιακό δικαίωμα που οι κυβερνήσεις Παπανδρέου και Παπαδήμου και η τρόικα έχουν εξαπολύσει τα τελευταία δύο χρόνια. Πρακτικά το μνημόνιο 2, μετά το μνημόνιο 1 και το μεσοπρόθεσμο, αποτελείώνει όποια εργατική κατάκτηση και όποιο εργατικό δικαίωμα είχαν κατακτηθεί μέσα από σκληρούς αγώνες της εργατικής τάξης στη χώρα τα τελευταία 80 χρόνια, ενώ ταυτόχρονα ξεθεμελιώνει και τα τελευταία απομεινάρια κράτους πρόνοιας που είχαν απομείνει.

Νέο μνημόνιο

Με τη νέα δανειακή σύμβαση πετοσκοβέται ο κατώτατος μισθός κατά 22% και για τους κάτω των 25 ετών κατά 32%. Στην πραγματικότητα καταργούνται οι συλλογικές συμβάσεις και ωθούνται οι εργαζόμενοι στην υπογραφή ατομικών συμβάσεων εργασίας, αφού, αν έχει λήξει η προηγούμενη και αν δεν δεχθούν τη νέα πρόταση του εργοδότη, τότε θα

χάνουν τη δουλειά τους χωρίς αποζημίωση.

Οι απολύσεις εισάγονται στο δημόσιο τομέα, στενό και ευρύτερο, με την κατάργηση όλων των κανονισμών εργασίας στις ΔΕΚΟ και την πρόβλεψη για απολύσεις 150.000 δημοσίων υπαλλήλων ως το 2015. Χάνονται οι ελάχιστες ελπίδες πολλών εργαζομένων για αγορά κατοικίας με φθηνά δάνεια μετά την κατάργηση του Οργανισμού Εργατικής Κατοικίας.

Την ίδια στιγμή που δεκάδες νοσοκομεία οδηγούνται σε συγχωνεύσεις, ιδιωτικοποίηση ή και κλείσιμο, τα ασφαλιστικά ταμεία οδηγούνται σε πλήρη διάλυση με πρώτη συνέπεια τη μείωση σε όλες τις συντάξεις (κύριες, επικουρικές, αναπηρίας). Αν συυπολογίσουμε τις ιδιωτικοποιήσεις σε κάθε δημόσιο αγαθό (π.χ. ρεύμα και νερό), τις μειώσεις στις δαπάνες για σίτιση και στέγαση των φοιτητών και των σπουδαστών στις σχολές μαθητείας του ΟΑΕΔ, αλλά και τη μείωση των δαπανών για τα εργαστήρια στα ΕΠΑΛ και ΕΠΑΣ, τότε καταλαβαίνουμε ότι η νέα δανειακή σύμβαση αποτελεί τη μεγάλη χάρτα εκμετάλλευσης του κεφαλαίου ενάντια στην εργατική τάξη και τα φτωχά λαϊκά στρώματα.

Γενικευμένοι αγώνες με κλιμάκωση και διάρκεια για την ανατροπή της κυβέρνησης των μνημονίων

Κυριολεκτικά οι εργαζόμενοι βρισκόμαστε σε συνθήκες πολέμου, καθώς με αυτά τα χτυπήματα, αν δεν τα ανατρέψουμε και δεν κάνουμε αυτούς τους νόμους άχρηστα χαρτιά, κινδυνεύουμε. Και μέχρι τώρα σε αυτό τον πόλεμο δείξαμε ότι έχουμε τη δύναμη να τους νικήσουμε, ανατρέποντας την πολιτική των μνημονίων και όποια κυβέρνηση τη στηρίζει.

Δύναμη

Ως τώρα χάρη στους αγώνες μας έχουμε καταφέρει να τους αναγκάσουμε να ψάχνουν πανικόβλητοι επί μέρες για πρωθυπουργό, μετά τη μεγαλειώδη 48ωρη γενική απεργία του Οκτώβρη 2011 και το κύμα των καταλήψεων που απλώθηκε στο δημόσιο. Επίσης με την 48ωρη απεργία του Φλεβάρη 2012 και τη συγκέντρωση στις 12 Φλεβάρη και τις

κινητοποιήσεις διαρκείας που προηγήθηκαν στον ιδιωτικό τομέα, κάναμε την πιο «ισχυρή», όπως πίστευαν οι «από πάνω», κυβέρνηση Παπαδήμου να χάσει μέσα σε δυο μήνες περίπου 40 βουλευτές, όταν η κυβέρνηση Παπανδρέου έχασε 7 βουλευτές σε ενάμιση χρόνο. Οι αγώνες και οι κινητοποιήσεις έχουν δημιουργήσει ισχυρές ρωγμές στο πολιτικό σκηνικό, ειδικά στους εκφραστές της πολιτικής των μνημονίων, ΠΑΣΟΚ, ΝΔ, ΛΑΟΣ.

Ακόμη και σε αγώνες ενάντια σε συγκεκριμένους νόμους, όπως η εφεδρεία, οι αγώνες που είχαν διάρκεια και ήταν συντονισμένοι είχαν θετικά αποτελέσματα για τους εργαζόμενους. Η οργή του κόσμου αναζοπυρώνει συνεχώς νέες εστίες κινητοποιήσεων. Στους δήμους, στα νοσοκομεία, στα ΜΜΕ ακόμη και σε πιο δύσκολους συνδικαλιστικά χώρους, όπως οι ενοικιαζόμενοι εργαζόμενοι στις τράπεζες, στα ΕΛΤΑ κ.α.

Σκληρότητα

Παρ' όλα αυτά οι «από πάνω» είναι αποφασισμένοι να παίξουν όλα τους τα χαρτιά και να θυσιάσουν ακόμη και κομμάτι των πιο πιστών εκφραστών τους προκειμένου να έχουν υψηλή κερδοφορία και να μην πληρώσουν την κρίση που δημιουργήσαν. Αυτή η σκληρότητα φαίνεται από την ανυποχώρητη ως τώρα στάση τους στους αγώνες διαρκείας του ιδιωτικού τομέα (π.χ. Χαλυβουργία και Άλτερ). Η επίθεση γενικεύεται τις τελευταίες μέρες με καταγγελίες κλαδικών συμβάσεων από μεριάς των εργοδοτών ακόμη και σε κλάδους που θησαυρίζουν από τη νέα δανειακή συμφωνία, όπως οι ασφαλιστικές εταιρείες.

Σε χώρους όπου κυριαρχεί η συνδικαλιστική γραφειοκρατία, δηλαδή η ΠΑΣΚΕ και η ΔΑΚΕ, γίνονται αγώνες για τα μάτια του κόσμου, τελείως ανοργάνωτα και χωρίς προοπτική, με αποτέλεσμα να μην υπάρχει μαζικότητα και οι εργαζόμενοι να μένουν πολλές φορές αδρανείς. Τέτοια εικόνα υπήρχε για μεγάλο διάστημα στους καθηγητές. Κάτι που φαίνεται να αλλάζει με τη δημιουργία επιτροπών αγώνα σε πολλές ΕΛΜΕ. Επίσης σημαντικός κρίκος είναι η δημιουργία συντονιστικών που εστιάζουν σε πρωτοβουλίες δράσης, με καλύτερο

παράδειγμα το Συντονιστικό φορέων και οργανισμών του δημοσίου ενάντια στην εφεδρεία.

Η συνδικαλιστική γραφειοκρατία είναι ακόμη χρήσιμος «παίκτης» για την κυβέρνηση και τους καπιταλιστές. Ακόμη και τώρα η υπογραφή των συνδικάτων έχει τη δύναμη να καθορίσει αν θα υπάρξουν μαζικές μειώσεις στους μισθούς ή και γενικευμένες απολύσεις. Αν δεν αντισταθούμε και δεν παλέψουμε για να ανατρέψουμε τα σχέδιά τους, οι κάθε λογής «Παναγόπουλοι» θα βάλουν τελικά την υπογραφή τους και τότε τα πράγματα θα είναι ακόμη χειρότερα, γιατί οι ατομικές συμβάσεις στην πράξη σημαίνουν την κατάργηση των συνδικάτων.

Αυτό που χρειάζεται να γίνει είναι γενικευμένοι αγώνες με κλιμάκωση και διάρκεια για την ανατροπή της κυβέρνησης των μνημονίων και κάθε κυβέρνησης που θα θελήσει να τα εφαρμόσει. Με στόχο να διεκδικήσουμε αυξήσεις στους μισθούς και τις συντάξεις, αυξήσεις στις κοινωνικές δαπάνες, απαγόρευση των απολύσεων και βαριά φορολόγηση του μεγάλου κεφαλαίου. Να μην θυσιάσουμε εμείς για τη σωτηρία του ευρώ και για να πληρώνονται οι τοκογλύφοι δανειστές.

Αριστερά

Η πίεση από την αγανάκτηση του κόσμου υπάρχει και φάνηκε στο τελευταίο Γενικό Συμβούλιο της ΑΔΕΔΥ, όπου η ΠΑΣΚΕ δεν είχε απάντηση στο γιατί δεν κλιμακώνει τους αγώνες με γενική απεργία διαρκείας. Παρά τις πιέσεις, η πρόταση που φαίνεται να περνάει είναι μια γενική απεργία στα μέσα Μάρτη, αν συνδράμει και η ΓΣΕΕ.

Είναι ώρα με κάθε τρόπο η Αριστερά να δουλέψει μέσα στους χώρους δουλειάς, μαζί με τους οργισμένους εργαζόμενους –ενάντια στη γραμμή της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας– χιζίζοντας συλλογικότητες από τα κάτω που θα παλέψουν για τη γενική απεργία διαρκείας με στόχο όλες τις διεκδικήσεις που αναφέρουμε πιο πάνω. Μόνο μια τέτοια, γενικευμένη απεργία του εργατικού κινήματος μπορεί να σταματήσει τη λαίλαπα που αντιμετωπίζουμε σήμερα οι εργαζόμενοι.

Εκλογές στον ΟΑΕΕ

Του Χρήστου Βαγενά

Στις 21 Μάρτη έχουμε εκλογές στο σωματείο εργαζομένων του Οργανισμού Ασφάλισης Ελευθέρων Επαγγελματιών. Μέσα σε συνθήκες Μνημονίου, με εφεδρείες-απολύσεις, περικοπές με το νέο μισθολόγιο και διάλυση των Ασφαλιστικών Ταμείων και του Δημόσιου Τομέα, καλούμαστε οι εργαζόμενοι να δώσουμε απαντήσεις στην κρίση.

Η ΠΑΣΚΕ και η ΔΑΚΕ συνεχίζουν ακόμα και αυτές τις ώρες στο ίδιο μοντέλο που τόσα χρόνια μας έχει φέρει σε αυτή την κατάσταση, απλώς τώρα δηλώνουν ότι είναι και «ανεξάρτητοι»! Ειδικά η ΠΑΣΚΕ, που είναι πιο ισχυρή, ζητάει τη στήριξη των συναδέλφων με υποσχέσεις, αλλά και εκβιασμούς, για

μεταθέσεις και μετακινήσεις σε διάφορα τμήματα και υπηρεσίες του Δημοσίου (ΕΟΠΥΥ), για τις αξιολογήσεις των προϊσταμένων, για τις υπερωρίες. Φτάσανε στο σημείο να ζητάνε ψήφους για να γλιτώσουν τους συναδέλφους από την εφεδρεία μέσα από τις γνωριμιές τους με τους κυβερνητικούς. Η ΔΑΚΕ κατεβαίνει και αυτή στο ίδιο μοτίβο, αλλά είναι διασπασμένη σε δύο κομμάτια, ενώ έχουν αποχωρήσει και βασικά στελέχη της. Το ΠΑΜΕ συνεχίζει στο δρόμο του απομονωτισμού και σε αυτό τον εργασιακό χώρο.

Εμείς, με την παράταξη ΑΡΙΣΤΕΡΗ ΕΝΩΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ, προσπαθούμε να εκφράσουμε τη διάθεση ενός σημαντικού κομματιού εργαζομένων, που σωστά θεωρεί πως μόνο με αγωνιστικές κινητοποιήσεις διαρκείας

μπορούμε να σταματήσουμε την επίθεση. Συμμετέχουμε στις εκλογές καλώντας τους συναδέλφους μέσα από συλλογικές διαδικασίες να αλλάξουμε το σωματείο και να μην πληρώσουμε την κρίση τους.

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΑΓΩΝΑΣ ΑΝΑΤΡΟΠΗ

Να πάρουν πίσω όλα τα μέτρα και να φύγουν
Καμία αναχώρηση στην συμβιβασμένη συνδικαλιστική ηγεσία του ΟΑΕΕ

Οι εργαζόμενοι στον ΟΑΕΕ δεν σκύβουμε το κεφάλι
Αγωνιζόμαστε για να αλλάξουμε την κατάσταση

- ΕΠΙΤΡΟΠΕΣ ΑΓΩΝΑ ΠΑΝΤΟΥ
- ΑΜΕΣΗ ΕΚΤΑΚΤΗ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ
- ΟΧΙ ΣΤΟΥΣ ΚΟΝΤΡΟΛΜΑΝΙΔΕΣ
- Η ΟΡΓΗ ΜΑΣ ΝΑ ΓΙΝΕΙ ΑΓΩΝΑΣ ΜΕΧΡΙ ΤΗ ΝΙΚΗ!
- ΤΕΡΜΑ ΠΙΑ ΣΤΙΣ ΑΥΤΑΠΑΤΕΣ ΤΡΟΠΕΣ ΝΑ ΕΠΙΒΙΒΑΣΟΥΜΕ ΜΕ ΤΟΙΣ ΣΤΡΑΤΩΤΕΣ ΤΟΥ ΣΜΑΚΕ
- ΓΕΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ ΔΙΑΡΚΕΙΑΣ

ΣΤΙΣ ΕΠΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΤΗΡΙΖΟΥΜΕ - ΨΗΦΙΖΟΥΜΕ:

ΑΡΙΣΤΕΡΗ ΕΝΩΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ

48ωρη απεργία στη EthnoData

Της Γιώτας Λαζαροπούλου,
προέδρου Συλλόγου Εργαζομένων
EthnoData

Με μαζική συμμετοχή στη 48ωρη απεργία τις δύο πρώτες μέρες του Μάρτη οι εργαζόμενοι στην EthnoData δώσαμε μια πρώτη πετυχημένη απάντηση στην προσπάθεια της εταιρείας να μας περικόψει τους μισθούς.

Η Ethnodata είναι θυγατρική της Εθνικής Τράπεζας και όλοι οι εργαζόμενοι εκεί δουλεύουμε σε Διευθύνσεις και Εγκαταστάσεις της Εθνικής. Κάνουμε τραπεζικό έργο, χωρίς να αναγνωρίζομαστε ως τραπεζοϋπάλληλοι. Την Τρίτη 28/2, μετά το τέλος του ωραρίου, συνάδελφοι ειδοποιήθηκαν από τους διευθυντές τους ότι πρέπει να περάσουν και να υπογράψουν ιδιωτικά συμφωνητικά, με τα οποία θα έδιναν τη συγκατάθεσή τους για μείωση μισθών από 10% έως 25%. Με ωμό εκβιασμό και απειλή απόλυσης προσπάθησαν να αναγκάσουν τους συνάδελφους να υπογράψουν, γιατί τι άλλο σημαίνουν τα: «Αν επιλέξεις να μην υπογράψεις, χαράζεις διαφορετική ρότα από αυτήν της εταιρείας», «Αν δεν υπογράψεις, θα δεις την πόρτα εξόδου».

Το έργο τους συμπλήρωσε, κατά σύμπτωση(;), το ίδιο ακριβώς απόγευμα η Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου που αποφάσισε το Υπουργικό Συμβούλιο. Η οποία μεταξύ άλλων προβλέπει: Αν οι αποδοχές ενός εργαζόμενου είναι σήμερα στο ύψος της κλαδικής σύμβασης (Εταιρειών Παροχής Υπηρεσιών για τους υπαλλήλους της Ethnodata), ο εργοδότης θα έχει την ευχέρεια στις 14 Μαΐου να τις μειώσει κατά 22%, χωρίς να ζητήσει τη συγκατάθεσή τους. Για τους υπόλοιπους (που αμείβονται πάνω από την κλαδική σύμβαση, π.χ. με επίδομα ελευθεριότητας) χρειάζεται και η δική τους συγκατάθεση.

Συμπαράσταση

Η Γενική Συνέλευση, που έγινε το αμέσως επόμενο πρωί με μαζική συμμετοχή (πάνω από 200 άτομα), αποφάσισε με πλειοψηφία 99% την κήρυξη 48ωρης απεργίας. Στην περιφρούρηση της απεργίας συμμετείχαν στο κτίριο του Γέρακα πάνω από 100 συνάδελφοι. Και δεν ήμασταν μόνοι μας. Ήρθαν συμπαραστές από Πρωτοβάθμια Σωματεία -ΣΕΤΤΕΑ (courier), Wind- από την Ομοσπονδία Ιδιωτικών

Υπαλλήλων και το Εργατικό Κέντρο Πειραιά, καθώς και μέλος του ΔΣ του ΣΥΕΤΕ. Συμπαράσταση ηθική και υλική βρήκαμε και από τους συναδέλφους της ΕΤΕ, αφού σε τρεις ώρες μαζέψανε 1.278 ευρώ, οικονομική ενίσχυση για το απεργιακό μας ταμείο. Λειτουργήσαν απεργιακές επιτροπές, μία ομάδα ανέλαβε το γράψιμο του πανό, άλλη τη συλλογή της οικονομικής ενίσχυσης, τις φωτοτυπίες, την αποστολή email σε εφημερίδες, blog, κανάλια κ.λπ.

Υποχώρηση

Η κινητοποίησή μας υποχρέωσε την εταιρεία να συναντηθεί με εκπροσώπους της διοίκησης του σωματείου και να δεσμευτεί ότι η υπογραφή για τροποποίηση της σύμβασης είναι προαιρετική και δεν θα απολυθεί όποιος υπογράψει και ότι δέχεται να υπάρξει ανοιχτή διαδικασία διαβούλευσης με το σωματείο για την υπογραφή Επιχειρησιακής Συλλογικής Σύμβασης. Συνάντηση γι' αυτό το λόγο θα υπάρξει με την εταιρεία την επόμενη Πέμπτη.

Έχουν το θράσος να ζητούν μειώσεις μισθών και να βάλουμε και άλλο πλάτη για να σωθεί η Τράπεζα, όταν έχουν πάρει ήδη τόσα λεφτά από το κράτος, δηλαδή από εμάς, και όταν μέσα στην κρίση οι Τράπεζες δανείζονται με 1% επιτόκιο από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα για να δανείσουν με 5πλάσιο επιτόκιο το Ελληνικό κράτος και 20πλάσιο τους πελάτες τους. Εδώ και δύο χρόνια έχουν ακολουθηθεί οι ίδιες και χειρότερες μέθοδοι από όλους τους εργοδότες σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα, χωρίς να έχουμε δει καμία χαραμάδα φωτός στο τούνελ.

ΟΤΟΕ

Με τη 48ωρη απεργία ανάψαμε τη σπίθα, αλλά αυτό δεν φτάνει. Η επίθεση γίνεται συνολικά στις εταιρείες του Ομίλου (Ethnodata, Εθνική Ασφαλιστική) και σε όλο τον τραπεζικό κλάδο και χρειάζεται συντονισμός. Αυτό το συντονισμό είναι απαραίτητο να τον αναλάβει η ΟΤΟΕ. Ζητάμε άμεσα την ένταξη του δικού μας Συλλόγου στην Ομοσπονδία. Αν μπορούσαμε να συντονιστούμε για κοινή δράση των δύο σωματείων (ΣΥΕΤΕ, Σύλλογος Ethnodata), τριών σωματείων μαζί με την Εθνική Ασφαλιστική, δεν θα έχαναν απλώς τον ύπνο τους, θα έχαναν τη γη κάτω από τα πόδια τους.

νέα από τους εργατικούς χώρους

Επιμέλεια:
Θοδωρής Πατσατζής

Δικαίωση ενοικιαζόμενων

Σημαντική δικαίωση για τους εργαζόμενους στη SKYCOM ΕΠΕ που εργάζονται ως ενοικιαζόμενοι στα ΕΛΤΑ Ταχυμεταφορές. Μετά από συνεχείς κινητοποιήσεις σε πολλά καταστήματα των ΕΛΤΑ Ταχυμεταφορών στην Αθήνα, μαζί με το Σωματείο Εργαζομένων Ταχυδρομικών, Ταχυμεταφορικών Επιχειρήσεων Αττικής (ΣΕΤΤΕΑ), αλλά και την κινητοποίηση στην τριμερή συνάντηση στην επιθεώρηση εργασίας το τελευταίο δεκάημερο του Φλεβάρη, κέρδισαν τη σύμβαση αορίστου χρόνου, με αναγνώριση της προϋπηρεσίας, της ειδικότητας και των επιδομάτων που δικαιούνται. Σε μια εποχή που κάθε εργασιακό δικαίωμα αμφισβητείται, οι ενοικιαζόμενοι της SKYCOM ΕΠΕ αμφισβήτησαν με τους αγώνες τους την προσπάθεια της εταιρείας να τους υποχρεώσει να υπογράψουν συμβάσεις ορισμένου χρόνου, χωρίς να τους αναγνωρίζεται κανένα δικαίωμα. Επιμένοντας στις κινητοποιήσεις, κατάφεραν να ξεπεράσουν την προσπάθεια της εταιρείας τότε να εκβιάζει και τότε να εκφοβίζει τους εργαζόμενους και τελικά δικαιώθηκαν.

Άλτερ

Συνεχίζουν τον αγώνα τους οι εργαζόμενοι στον τηλεοπτικό σταθμό Άλτερ. Με επιστολή τους προς τον πρωθυπουργό και προς όλα τα κόμματα που εκπροσωπούνται στη βουλή, θέτουν καυτά ερωτήματα για τις διεργασίες που συντελούνται για τον τηλεοπτικό σταθμό, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη ότι αυτοί είναι που χρόνια ολόκληρα κρατάνε το κανάλι ανοιχτό και επίσης χωρίς να λαμβάνεται υπόψη το γεγονός ότι είναι ένα χρόνο απλήρωτοι. Η διακοπή της παροχής σήματος, μέσω των πομπών του Υμηττού και της Πάρνηθας, στη DIGEA και -λόγω χρεών- στη NOVA, έχει φέρει εκτός επικαιρότητας την κινητοποίηση των εργαζομένων στον Άλτερ, με αποτέλεσμα η εργοδοσία να προσπαθεί να διασπάσει τους εργαζόμενους με μεμονωμένα ραντεβού. Οι ίδιοι αντέχουν και θα αντέξουν ακόμη παραπάνω, αν ο αγώνας τους ανοιχτεί και πάλι πλατιά στην κοινωνία. Δέσμευση που δόθηκε και από την Τοπική Επιτροπή ΣΥΡΙΖΑ Περιστερίου, που επισκέφθηκε τους εργαζόμενους του τηλεοπτικού σταθμού τη Δευτέρα 5 Μάρτη. Αντίστοιχη επίσκεψη προγραμματίζεται από την ΤΟ Δυτικών της ΔΕΑ την Παρασκευή 9 Μάρτη.

Συντονισμός Πρωτοβάθμιων

Ο Συντονισμός Πρωτοβάθμιων Σωματείων πραγματοποίησε σύσκεψη, την Κυριακή 4 Μάρτη. Έγινε πλούσια συζήτηση για τις επιθέσεις που δέχονται οι εργαζόμενοι με τη νέα δανειακή συν-

θήκη στις κλαδικές συμβάσεις και το ρόλο της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας. Στη σύσκεψη αποφασίστηκε κινητοποίηση στις 24 Μάρτη μαζί με τη νεολαία ενάντια στον εργασιακό μεσαίωνα που ετοιμάζουν κυβέρνηση και τρόικα. Και την επόμενη μέρα μετατροπή των παρελάσεων σε διαδηλώσεις του λαού στις γειτονιές. Στη συζήτηση αναδείχθηκε η αναγκαιότητα να υπάρξει νέα πανεργατική απεργία μέσα στο Μάρτιο. Τέλος αποφασίστηκε να γίνει σύσκεψη με σωματεία και αγωνιστές, ιδίως του ιδιωτικού τομέα, για να συζητηθεί πιο συστηματικά η κατάσταση που διαμορφώνεται με τις ΣΣΕ.

Συντονισμός Δημοσίου

Πετυχημένη συζήτηση με θέμα «Επιπτώσεις του νέου μνημονίου στη δουλειά και τη ζωή μας. Οργανώνουμε τις αντιστάσεις μας συλλογικά. Συντονίζουμε τους αγώνες μας», πραγματοποιήσε η Πρωτοβουλία για το Συντονισμό στο Δημόσιο. Στην εκδήλωση παραβρέθηκαν και εκπρόσωποι σωματείων που συμμετέχουν στο «Συντονιστικό ενάντια στην εφεδρεία και το μισθολόγιο». Στο τέλος της συζήτησης αποφασίστηκε η Πρωτοβουλία να κυκλοφορήσει κείμενο με το οποίο θα ενημερώνει για τον κοινωνικό ρόλο του δημοσίου και τη διάλυση του κοινωνικού κράτους. Επίσης θα γίνει συλλογή υπογραφών από εργαζόμενους στο δημόσιο με το οποίο θα απαιτείται από την ΑΔΕΔΥ να πραγματοποιήσει άμεσα κινητοποιήσεις.

Η μεγάλη απεργία των δικηγόρων

Του Σαράντη Θεοδοσίου

ΤΡΕΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΕΣ αποχή (και συνεχίζεται...), η μαζικότερη γενική συνέλευση της τελευταίας εικοσαετίας με συμμετοχή πάνω από 1.500 δικηγόρους, αγωνιστικές αποφάσεις, κατάληψη του κτιρίου του δικηγορικού συλλόγου, μικροφωνική, ανοιχτή και μαζική απεργιακή επιτροπή, αυθόρμητες πορείες, αποκλεισμός των δικαστηρίων. Και όλα αυτά κόντρα στην προσπάθεια της ηγεσίας του συλλόγου για την εκτόνωση και το χειρισμό της διάχυτης δυσανεξίας και των αγωνιστικών διαθέσεων της πλειοψηφίας και με διαπραγματεύσεις πίσω από κλειστές πόρτες και ματαιώση πραξικοπηματικά της νέας Γενικής Συνέλευσης που είχε αποφασιστεί για τις 23 Φλεβάρη.

Η γενικευμένη επίθεση του μνημονίου δεν μπορούσε να αφήσει ανέπαφο το χώρο της δικαιοσύνης. Γιατί, όπως είναι προφανές, η επίθεση δεν αποσκοπεί στη μείωση των αμοιβών και την αύξηση της ανταγωνιστικότητας στο δικηγορικό επάγγελμα. Ο πραγματικός στόχος είναι η εξυπηρέτηση των

μεγάλων δικηγορικών εταιριών και λίγων μεγαλοδικηγόρων. Η μεγάλη πλειοψηφία των δικηγόρων οδηγείται είτε στην έξοδο από το επάγγελμα είτε στην υπαλληλοποίηση με εξοντωτικές συνθήκες εργασίας, χωρίς εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα, δεδομένου ότι ρητά δεν εφαρμόζεται το εργατικό δίκαιο στις επαγγελματικές σχέσεις μεταξύ δικηγόρων.

Η μέθοδος είναι απλή: διάλυση των ασφαλιστικών ταμείων και εκτίναξη των ασφαλιστικών εισφορών, εισαγωγή ΦΠΑ, τέλη επιτηδεύματος, υπέρογκο τεκμαρτό φορολογητέο εισόδημα, συρρίκνωση της ύλης και του εισοδήματος.

Ειδικά τώρα που ξεκινάει το μεγάλο τους φαγοπότι, θέλουν να αποτρέψουν ακόμα και το

παραμικρό ενδεχόμενο πιθανής απόκλισης από την εφαρμογή των επιλογών τους από δικαστικές αποφάσεις. Δεν είναι τυχαίο ότι τώρα που καταπατούνται όλες οι κατακτήσεις των τελευταίων δεκαετιών και που όλο και περισσότεροι αναγκάζονται να προσφύγουν στα δικαστήρια, ψηφίζεται το νέο νομοσχέδιο για τη δικαιοσύνη, όπου προβλέπεται κατακόρυφη αύξηση του κόστους πρόσβασης στη δικαιοσύνη και υποβάθμιση των όρων διεξαγωγής της δίκης σε βάρος των αδύναμων στρωμάτων. Τουλάχιστον πρέπει να τους αναγνωρίσουμε κάτι: ότι βοήθησαν να συνειδητοποιήσει και ο πιο δύσπιστος ότι η επίθεση σε έναν κλάδο πλήττει συνολικά όλη την κοινωνία και ότι μόνο με συντονισμένο αγώνα μπορούμε να τους ανατρέψουμε.

Παράνομη η διακοπή του ρεύματος

Νίκη του κινήματος ενάντια στα χαράτσια

Του Αντώνη Σπανολιού

Την Παρασκευή 2 Μάρτη, αργά το βράδυ, το ΣΤΕ εξέδωσε την... πολυαναμενόμενη απόφαση, κρίνοντας σχεδόν ομόφωνα παράνομη και αντισυνταγματική τη διακοπή του ηλεκτρικού ρεύματος σε περίπτωση μη πληρωμής του χαράτσιου. Η απόφαση αυτή είναι μία προφανής πρώτη νίκη του κινήματος άρνησης πληρωμής, που κατάφερε να υλοποιήσει τη δέσμευσή του πως «κανένα σπίτι δεν θα μείνει χωρίς ρεύμα»!

Παρ' όλα αυτά ο αγώνας για την οριστική απόσυρση-κατάργηση του χαράτσιου συνεχίζεται, αφού το ΣΤΕ έκρινε αυτό καθ' εαυτό το χαράτσι συνταγματικό, επειδή θεωρήθηκε έκτακτος και όχι μόνιμος φόρος. Ωστόσο, η απόφαση αφήνει ανοικτό το ενδεχόμενο επανεξέτασης και αυτού του σκέλους, στην περίπτωση που στο μέλλον αποδειχθεί πως το χαράτσι αποκτά... μονιμότητα.

Μαζική ανυπακοή

Η απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας βρήκε το κίνημα ενάντια στο χαράτσι σε πλήρη έξαρση. Σε όλους τους δήμους της χώρας, από τις γειτονιές της πρωτεύουσας μέχρι τις κωμοπόλεις και τα χωριά, υπάρχουν παντού συλλογικοί ήτες πολιτών που αρνούνται να πληρώσουν το χαράτσι των ακινήτων. Αλλού με δημοτικές πρωτοβουλίες, αλλού με την απλή υποστήριξη των δή-

μων και αλλού χωρίς αυτή, χιλιάδες πολίτες συμμετέχουν σε ένα χωρίς προηγούμενο μαζικότητας και δραστηριότητας κίνημα οικονομικής ανυπακοής.

Πλάι στους πολλούς, που δεν έχουν πια τίποτα να δώσουν, προστίθενται αυτοί που αντιλαμβάνονται την κοροϊδία περί δήθεν έκτακτου τέλους, που επαναλαμβάνεται απειλητικά σε κάθε νέο λογαριασμό ηλεκτρικού ρεύματος και που έρχεται να αφαιμάξει τα τελευταία οικονομικά αποθέματά τους. Μαζί κι αυτοί που διαισθάνονται το άσκοπο της πληρωμής μέσα σε καταιγίδα μέτρων, που περιορίζουν ασφυκτικά ή εκμηδενίζουν το εισόδημα των εργαζομένων, των συνταξιούχων, των αυτοαπασχολούμενων και των μικροεπιχειρηματιών.

Κοντά σ' αυτούς κι εκείνοι που συνειδητοποιούν πλέον τη σκοπι-

μότητα των μέτρων και καταλαβαίνουν πως τα χαράτσια, όποια –ψευδείς περιγραφές– ονομασία και αν έχουν, με όποιο πρόσχημα και αν θεσπίζονται, όποιο και αν είναι το ύψος τους και ο τρόπος εισπραξής τους και με όποιες απειλές και εκβιασμούς και αν συνοδεύονται, δεν πρέπει να πληρωθούν.

Στο μεταξύ πλήθυναν οι κινητοποιήσεις των τοπικών κινήσεων που είτε μεμονωμένα, είτε σε συνεργασία δύο-τριών ή και περισσότερων μαζί, παρενοχλούν την «ομαλή ροή» των εισπρακτικών... εργασιών στα κατά τόπους καταστήματα της ΔΕΗ, όπως παρενόχλησαν αρκετές φορές και τους κατά τόπους εργολάβους, προειδοποιώντας τους να μην τολμήσουν να κόψουν το ρεύμα σε κανένα ακίνητο λόγω απλήρωτου χαράτσιου.

Τις τελευταίες ημέρες είδαμε καταστήματα της ΔΕΗ να δέχο-

νται, μετά από πίεση του τοπικού κινήματος, την πληρωμή των λογαριασμών χωρίς χαράτσι στα ταμεία τους, αλλά να την αναστέλλουν λίγες μέρες μετά, μόλις η πίεση ατονούσε και μετά από «άνωθεν» εντολές.

Τροπολογία

Στις 14 Φλεβάρη η βουλή ψήφισε τροπολογία στο Νόμο 4024/11, στην οποία μεταξύ των άλλων ορίζεται πως οι διακοπές εκτελούνται «ύστερα από εντολή του υπουργείου Οικονομικών» και πως, όσον αφορά τις αιτήσεις για εξαίρεση, μείωση ή ευνοϊκότερο τρόπο πληρωμής, που υποβάλλονται στον Προϊστάμενο της ΔΟΥ, σε περίπτωση απορριπτικής απόφασης, ο υπόχρεος μπορεί να ασκήσει ένσταση μέσα σε προθεσμία 2 μηνών, η οποία «εξετάζεται από τριμελή επιτροπή που συσταίνεται στο υπουργείο Οικονομικών». Η τροπολογία δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ, στις 24 Φλεβάρη.

Ταυτόχρονα σε πολλές περιοχές (Αθήνα, Άρτα, Κορυδαλλός κ.α.), ομάδες κατοίκων ζήτησαν δικαστικά –και στις περισσότερες περιπτώσεις κέρδισαν– ασφαλιστικά μέτρα κατά της ΔΕΗ.

Σε σύγχυση, χάος με τις επαναληπτικές νομοθετικές ρυθμίσεις και στην ύπαρξη προηγούμενων απλήρωτων λογαριασμών και όχι στη μη πληρωμή του «χαράτσιου» απέδωσε τη διακοπή ηλεκτροδότησης σε διάφορες περιοχές της χώρας ο πρόεδρος της

ΔΕΗ Αρθούρος Ζερβός, απαντώντας σε ερώτηση της βουλευτού του ΣΥΡΙΖΑ Ηρούς Διώτη σχετικά με περιπτώσεις όπου υπήρξε διακοπή ηλεκτροδότησης, ενώ την ίδια στιγμή επιχειρούσαν μεμονωμένα διακοπές σε επαγγελματικούς χώρους σε περιοχές της Αττικής (Γλυφάδα, Νέα Σμύρνη, Βάρη). Όποιες από αυτές εντοπίστηκαν από ανθρώπους των επιτροπών, αντιμετώπιστηκαν ανάλογα.

Αγωνιστική συνέχεια

Νέα καθήκοντα λοιπόν αντιμετωπίζει το κίνημα ενάντια στα χαράτσια και νέες απαιτήσεις δημιουργούνται από την εξέλιξη της κατάστασης. Μέσα στο περιβάλλον αυτό, η Επιτροπή Σωματείων-Κινήσεων-Συνελεύσεων «Δεν χρωστάμε-Δεν πουλάμε-Δεν πληρώνουμε» καλεί σε νέα συνάντηση για το συντονισμό της δράσης ενάντια στα χαράτσια, την Παρασκευή 16 Μάρτη, στις 6:30 μμ, στο ΕΚΑ (3ης Σεπτεμβρίου 48 και Μάρνης).

Όπως υπογραμμίζεται στο κάλεσμα της Επιτροπής: «Χρειάζεται άμεσα: Να σταματήσουν οι απειλές διακοπών, να μπορούν να εξοφλούνται οι λογαριασμοί της ΔΕΗ χωρίς το χαράτσι, να αποσυνδεθεί η εισπραχτή του από το λογαριασμό της ΔΕΗ και: Να καταργηθεί αυτό το χαράτσι, να μην περάσει η εισπραχτή ηλεκτροδότησης σε διάφορες περιοχές της χώρας ο πρόεδρος της

Αρκεί για να ρίξουμε τις τιμές; Το «κίνημα της πατάτας»

Της Κατερίνας Γιαννούλια

Το πρόσφατο «κίνημα της πατάτας» είναι η φυσιολογική ανάγκη των φτωχών ανθρώπων να αντιπάρελθουν το παράλογο του υπάρχοντος συστήματος: οι μισθοί και οι συντάξεις να συρρικνώνονται, η ανεργία να πληθαίνει, να καταργούνται οι ασφαλιστικές εισφορές και να ελαχιστοποιείται η φορολογία των επιχειρηματιών, αλλά οι τιμές των προϊόντων να αυξάνονται.

Η απευθείας διάθεση αγροτικών προϊόντων είναι προφανώς συμφέρουσα και για τους παραγωγούς και για τους καταναλωτές. Μειώνοντας αισθητά τις τιμές, αφού απεμπλακούμε απ' τους μεσάζοντες, αντιλαμβάνομαστε ότι άνθρωποι που δεν παρέχουν καμία ουσιαστική εργασία, χρυσοπληρώνονται ασκόπως. Το «κίνημα της πατάτας» αποτελεί μια απόδειξη ότι άλλος κάνει τη δουλειά κι άλλος παίρνει τα λεφτά.

Όσοι τρέχουν να αγοράσουν τις φτηνές πατάτες δεν «αποπροσανατολίστηκαν», όπως αναφέρει το ΚΚΕ, ούτε υπέκυψαν στη «νέα ανήθικη εκστρατεία προπαγάνδας για την εξαπάτηση του λαού». Είναι οι ίδιοι άνθρωποι που παλεύουν για να καταργήσουν το χαράτσι της ΔΕΗ, που διαμαρτύρονται συλλογικά στις πλατείες, που ανταποκρίνονται στις γενικές απεργί-

ες και διαδηλώνουν κατά εκατοντάδες χιλιάδες ενάντια στην προκλητική πολιτική των μνημονιακών κυβερνήσεων.

Το ότι η εξασφάλιση κάποιων φτηνών αγροτικών προϊόντων δεν αρκεί για να βελτιωθεί αυτή η κόλαση που ζούμε είναι απολύτως βέβαιο. Τα αγαθά, από τα αγροτικά προϊόντα μέχρι την παιδεία, την υγεία, το νερό, το ρεύμα, δεν είναι αντικειμενικά ακριβά. Ακριβαίνουν γιατί στο σύστημα του καπιταλισμού αντιμετωπίζονται ως εμπορεύματα από τα οποία πρέπει απαραίτητως κάποιος λίγοι να βγάλουν αμύθητα κέρδη. Κι επειδή έχουμε ανάγκη από το σύνολο των αγαθών, είναι προφανές ότι χρειάζεται να παρέμβουμε σε ολόκληρη την αλυσίδα της παραγωγής.

Εξάλλου, τα αγροτικά προϊόντα δεν επιβαρύνονται μόνο στο τελικό στάδιο, δηλαδή, στη λιανική. Η τιμή τους έχει ανέβει πολύ πριν. Από τους σπόρους, που η νεοφιλελεύθερη αγορά έχει υποχρεώσει τους αγρότες να τους προμηθεύονται από κολοσσούς όπως η Monsanto, Bayer κ.λπ., από τα φυτοφάρμακα και τα λιπάσματα που οι συγκεκριμένοι σπόροι έχουν ανάγκη για να αποδώσουν και που... τυχαία οι ίδιοι αγροβιομηχανίες παράγουν, από τους ιδιώτες γεωπόνους που οι προηγούμενες κυβερνήσεις εξαγόρασαν τους αγρότες να συμβουλευονται, αφού αφαιρέσαν αυτό το αντικεί-

μενο δουλειάς από τους γεωπόνους του δημοσίου. Η πιστοποίηση, οι έλεγχοι, όλα πληρώνονται επιπροσθέτως σε ιδιώτες, πριν τα αγροτικά προϊόντα φτάσουν στους μεσάζοντες-χονδρέμπορους.

Η «αυτοδιαχείριση», δηλαδή, στο τελικό στάδιο πώλησης των προϊόντων αναφέρεται σε ένα εξαιρετικά μικρό κομμάτι της τελικής τιμής. Ωστόσο, ούτε αυτό δεν μπορεί να επηρεαστεί καθοριστικά και μόνιμα.

Αν ήταν τόσο εύκολο να πετύχεις δικαιοσύνη παραγωγής και διάθεσης προϊόντων, τότε θα είχαν πετύχει οι συνεταιρισμοί και οι λαϊκές αγορές. Διότι αυτό το στόχο είχαν και έχουν ακόμη αυτοί οι θεσμοί: να παρακάμπτουν τους μεσάζοντες και να έρχονται σε απευθείας επαφή παραγωγόι και καταναλωτές.

Όταν όμως παντού γύρω σου κυριαρχεί το μοντέλο του κέρδους και απουσιάζουν ηχηρά οι θεσμοί συλλογικού ελέγχου σε όλα τα στάδια παραγωγής, τότε αναγκάζεσαι να λειτουργήσεις με «διωτικο-οικονομικά» κριτήρια, αλλιώς κλείνεις.

Εάν το «κίνημα της πατάτας» δείχνει ότι μπορούμε να συνεννοηθούμε μεταξύ μας και να καταργήσουμε τους μεσάζοντες, τότε μπορούμε να συνεννοηθούμε και πρέπει να το κάνουμε σε όλες τις διαδικασίες. Και να τις αλλάξουμε προς όφελός μας.

Συγκέντρωση στο Περιστερί

«Όχι σε χαράτσια, ανεργία, φτώχεια, καταστολή». Με αυτό το σύνθημα 5 συνελεύσεις κατοίκων και επιτροπές γειτονιάς του Περιστερίου καλούν σε συγκέντρωση, το Σάββατο 10 Μάρτη, στην πλατεία Δημαρχείου. Η συγκέντρωση προέκυψε μετά από κοινές συσκέψεις των επιτροπών

αυτών τον τελευταίο ενάμισι μήνα. Συγκεκριμένα συμμετέχουν η συνέλευση κατοίκων Αγίου Ιερόθεου, η συνέλευση κατοίκων Λόφου Αξιώματικών, το Δίκτυο Αλληλεγγύης και Αντίστασης στο Μπουρνάζι, η Πρωτοβουλία Κατοίκων Αγίας Τριάδας και η Ανοιχτή Λαϊκή Συνέλευση Περιστερίου, ενώ η συγκέντρωση είναι ανοιχτή σε σωματεία, συλλόγους, δημοτικές παρατάξεις, κόμματα και οργανώσεις της γειτονιάς, που θέλουν να συμμετέχουν, δίνοντας τον τόνο ότι οι «από κάτω», συντονίζοντας τους αγώνες μας, μπορούμε να διώξουμε το μαύρο μέτωπο κυβέρνησης, κεφαλαίου, τραπεζιτών και τρόικας, που οδηγεί σε χρεοκοπία τη ζωή μας. Η προσυγκέντρωση του Δικτύου Αλληλεγγύης και Αντίστασης στο Μπουρνάζι είναι στις 11.00 στην Ξυλοτεχνία.

Χωράει η Δημ.Αρ. στην Αριστερά;

Ο Φ. Κουβέλης περιγράφει το κόμμα του, τη Δημ.Αρ., ως την «αριστερά της ευθύνης», που επιμένει στην «ευρωπαϊκή πολιτική» (χωρίς να μας λείπει με τι κόστος), που επιλέγει τις «μεταρρυθμίσεις», απορρίπτοντας τις «ουτοπίες» των επαναστάσεων, που «δεν αδιαφορεί για το ζήτημα της κυβέρνησης» (χωρίς να μας λείπει μαζί με ποιους και πώς θα κυβερνήσει...).

Με αυτές τις απροσδιόριστες γενικολογίες η Δημ.Αρ. στοχεύει, προφανώς, να συγκεντρώσει ψήφους από τη δυσaréσκεια προς το ΠΑΣΟΚ και να παρουσιάσει, τελικά, την πραγματική πολιτική της μετά τις εκλογές. Η ζωή, όμως, είναι σκληρή. Και υποχρέωσε τη Δημ.Αρ. σε κάποιες «πρώρες» συγκεκριμενοποιήσεις, που θα έπρεπε να ηχήσουν ως συναγεμός για τον αριστερό χαρακτήρα της φιλοευρωπαϊκής ανανέωσης.

Στη Βουλή, ο Φ. Κουβέλης και οι βουλευτές του καταψήφισαν το Μνημόνιο 2 και τη νέα δανειακή συνθήκη. Όμως φρόντισαν αμέσως να διαμηνύσουν ότι θα σεβαστούν τις διεθνείς συμβάσεις της χώρας! Επανάλαβαν έτσι το κόλπο του Αντ. Σαμαρά κατά τη συζήτηση του Μνημονίου 1: τότε που η ΝΔ καταψήφισε, αλλά ο Σαμαράς (δια των «κύκλων» του) δήλωνε ότι θα σεβαστεί και θα τηρήσει την κατάπτυστη συμφωνία με την

τρόικα (ως διεθνή δέσμευση της χώρας...)

Στη Βουλή, η Δημ.Αρ. καταψήφισε το Μνημόνιο 2, αλλά την επομένη έσπευσε να καταγγείλει την Αριστερά στη Γερμανία (που καταψήφισε εκεί την ίδια «σύμβαση»), δηλώνοντας ότι ταυτίζεται με τη γερμανική σοσιαλδημοκρατία και τους Πράσινους που ψήφισαν –μαζί με τη Μέρκελ!– τη θεσμοποίηση της διαρκούς και άγριας λιτότητας...

Ο Φ. Κουβέλης αναφέρεται συχνά σε κάποιες «μεταρρυθμίσεις», που θα μπορούσαν, λέει, να αντικαταστήσουν τα πικρά μέτρα του μνημονίου με άλλες «αντίρροπες, ισόποσες, αντισταθμιστικές» δράσεις. Για να

μην υπάρχουν, όμως, περιθώρια για παρεξηγήσεις, η Δημ.Αρ. φρόντισε στη Βουλή να ψηφίσει υπέρ των δραστικών αντιμεταρρυθμίσεων του Λοβέρδου για το φάρμακο, που περιλαμβάνονταν στους εφαρμοστικούς νόμους του Μνημονίου 2!

Την ίδια στιγμή οι συνδικαλιστές της Δημ.Αρ. σε κρίσιμους εργασιακούς χώρους (π.χ. ΜΜΕ, πανεπιστημιακοί, γιατροί) τίθενται στην πρωτοπορία των εργοδοτικών-φιλοκυβερνητικών μπλοκ, δίνοντας μάχη για να περάσουν οι αντιμεταρρυθμίσεις της κυβέρνησης Παπαδήμου και της τρόικας.

Ο Φ. Κουβέλης δηλώνει ότι η Δημ.Αρ. δεν θα συμμετέχει σε μια μετεκλογική συγκυβέρνη-

ση ΝΔ-ΠΑΣΟΚ. Δεν γνωρίζουμε αν θα τηρήσει τη δέσμευσή του. Όμως η πολιτική του κόμματός του –όποτε αυτή συγκεκριμενοποιείται– προδιαγράφει το μέλλον: η Δημ.Αρ. οικοδομείται ως πόλος ανασυγκρότησης της σοσιαλδημοκρατίας, ως μελλοντικό στήριγμα μιας σοσιαλφιλελεύθερης κυβέρνησης, όποτε το απαιτήσουν οι συνθήκες και όποτε το κάνει εφικτό η εξέλιξη του μεγάλου σοσιαλδημοκράτη «αδελφού», δηλαδή του ίδιου του ΠΑΣΟΚ.

Αυτή η προοπτική είναι ήδη σαφής για τη συντριπτική πλειοψηφία του κόσμου της Αριστεράς. Όσο γρηγορότερα το πάρουν απόφαση εκεί στην Κουμουνδούρου, τόσο καλύτερα...

Το ΚΚΕ, το Κόμμα και το μέτωπο

«Το συμφέρον του Κόμματος είναι πάνω απ' όλα. Πάνω από πρόσωπα, φίλιες, συγγένειες...».

Δημ. Γόντικας, «Ριζοσπάστης»
29/2/2012.

Ο γκουρού της κομματικότητας Δημ. Γόντικας χτύπησε ξανά με ολοσέλιδο «σεντόνι» στο «Ριζοσπάστη», με τίτλο: «Το ηθικό κύρος των κομμουνιστών».

Η κομματικότητα είναι, πράγματι, μια σημαντική αρετή των κομμουνιστών. Όμως δεν επιτρέπεται να ταυτίζεται με μια θρησκευτική στάση, με την ανακήρυξη του Κόμματος (με κεφαλαίο «Κ») σε υπέρτατο αγαθό. Τα στελέχη του ΚΚΕ αρέσκονται να αναφέρονται στους «δασκάλους» του μαρξισμού. Για τον Μαρξ, λοιπόν, η υπέρτατη αναφορά είναι στο ίδιο το εργατικό κίνημα («η απελευθέρωση της εργατικής τάξης είναι έργο της ίδιας της εργατικής τάξης»).

Για τον Λένιν, τον κορυφαίο στη θεωρία, αλλά και στην πρακτική της «κομματικότητας», το κόμμα είναι «μέσο» (πολύτιμο και αναντικατάστατο, αλλά πάντα «μέσο») για να προσεγγιστεί νικηφόρα ο «σκοπός», που παραμένει

η επανάσταση. Γι' αυτό άλλωστε ο Λένιν δεν δίστασε τις παραμονές της Οκτωβριανής Επανάστασης να συγκρουστεί ανοιχτά με το ίδιο του το κόμμα, τους συντρόφους του (ναι, τους μπολσεβίκους), που αρνούσαν να δεχτούν τις επαναστατικές «θέσεις του Απρίλη», παραμένοντας προσκολλημένοι στην παλιά (μπολσεβίκικη) στρατηγική που διεκδικούσε την ανατροπή του τσαρισμού μέσα από μια περίοδο «δημοκρατικής» εξουσίας του προλεταριάτου και της αγροτιάς.

Αυτή τη διάκριση παραβιάζει ο ορισμός του Δ. Γόντικα για την «κομματικότητα» (τη «συνειδητή στάση που αναγνωρίζει το δεσμό με το Κόμμα ως ιερό, απαραβίαστο»). Η μετατόπιση δεν είναι χωρίς συνέπειες: Επιτρέπει στο ΚΚΕ π.χ. να τιμά το Ν. Ζαχαριάδη (καταδικάζοντάς τον για τις πολιτικές θέσεις του, αλλά αποκαθιστώντας τον λόγω «κομματικότητας») και να συνεχίζει να μην αποκαθιστά «κομματικά» τον Άρη Βελουχιώτη (που παρόλο ότι αναγνωρίζεται ότι είχε δίκιο πολιτικά, δεν του συγχωρείται ότι συγκρούστηκε με το Κόμμα...).

Όμως στο ΚΚΕ αυτά τα ζητήματα ποτέ δεν εγείρονται τυχαία,

ανεξάρτητα από την πολιτική συγκυρία. Η αναφορά του Δημ. Γόντικα στις συγγένειες (που μαζί με τα πρόσωπα και τις φίλιες τοποθετούνται κάτω από «το συμφέρον του κόμματος») φωτογραφίζει άμεσα τον Αλέκο Χαλβατζή (γιο του βουλευτή και ηγετικού στελέχους Σπύρου Χαλβατζή), που πρόσφατα καταγγέλλθηκε από την ΚΕ του ΚΚΕ για «συκοφαντίες» και «κατηγορίες ανυπόστατες και επικίνδυνες» κατά της ηγεσίας του ΚΚΕ. Απ' ό,τι φαίνεται, ο Αλ. Χαλβατζής δεν ήταν απομονωμένος: στο ρεπορτάζ της (συνήθως καλά ενημερωμένης) εφημερίδας «Τα Νέα», γίνεται λόγος για «πυρήνες μελών» στην ΚΝΕ, στην ΚΟ Αθήνας και στην ΚΟ Θεσσαλονίκης, που κατηγορούν την ηγεσία του ΚΚΕ για σεχταρισμό, υποτίμηση της κρίσης και υποτίμηση της ανάγκης «μετώπου» με τις άλλες δυνάμεις της Αριστεράς.

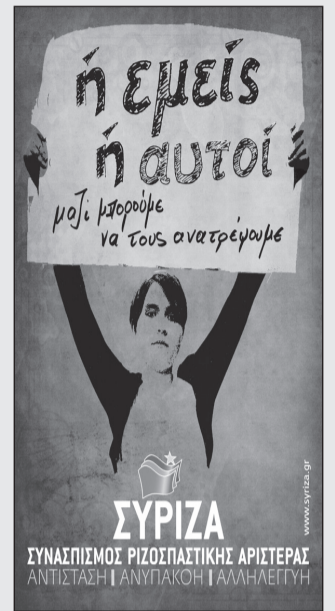
Σε αυτούς απευθύνεται ο Δημ. Γόντικας, ξεκόβοντας τη συζήτηση: «ό,τι κι αν κάνουν, δεν θα μπορέσουν να τραβήξουν το ΚΚΕ στον κόσμο τους, στη σαπίλα, στη σήψη...». Αυτή η αντίληψη για την «κομματικότητα» έρχεται λοιπόν σε άμεση αντίθεση με τη μαρξιστική θεωρητική παράδοση

του Ενιαίου Μετώπου, σε αντίθεση με τις ίδιες τις ανάγκες του κινήματος αντίστασης.

Για να γυρίσουμε ξανά στους δασκάλους του μαρξισμού: το Ενιαίο Μέτωπο υπήρξε κορυφαία επιλογή της Κομμουνιστικής Διεθνούς μέχρι και το 4ο συνέδριό της. Οι μπολσεβίκοι, μέσα στη φωτιά της επανάστασης του 1917, κράτησαν στενότερες σχέσεις συνεργασίας και με τους αριστερούς-μενσεβίκους και με τους αριστερούς-σοσιαλεπαναστάτες (εσέρους). Οι σχέσεις αυτές «έσπασαν» μετά το 1919, μετά την απόπειρα δολοφονίας του Λένιν και τον πρόωρο μαρξισμό της εργατικής εξουσίας που είχε δημιουργήσει ο Οκτώβρης. Οι αντιλήψεις για την «κομματικότητα» που εκφράζει ο Δ. Γόντικας είναι προϊόν της σκοτεινής σταλινικής περιόδου της δεκαετίας του '30.

Το γεγονός ότι η ηγεσία του ΚΚΕ χρειάζεται να επαναφέρει στην ημερήσια διάταξη αυτές τις αντιλήψεις, δείχνει ότι στις γραμμές του υπάρχει ενδιαφέρον και ανταπόκριση στο πλατύτερο αίτημα των αγωνιστών των κινημάτων αντίστασης: στο αίτημα για ενότητα στη δράση της Αριστεράς.

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΣΥΡΙΖΑ

Με μεγάλη επιτυχία συνεχίζονται οι εκδηλώσεις του ΣΥΡΙΖΑ σε γειτονιές, πόλεις και χωριά σε όλη την Ελλάδα. Ταυτόχρονα βρίσκεται σε εξέλιξη (από τις 5-18 Μάρτη) η πολιτική καμπάνια του σχήματος με τίτλο «Η εμείς ή αυτοί. Μαζί μπορούμε να τους ανατρέψουμε».

Χιλιάδες σύντροφοι και συντρόφισσες, μέλη του ΣΥΡΙΖΑ, εξορμούν σε εργατικούς χώρους, γειτονιές, πλατείες κ.λπ. για να μεταφέρουν την απόφαση της Πανελλαδικής Συντονιστικής Επιτροπής. Γι' αυτό το σκοπό οργανώνονται παντού συνελεύσεις των τοπικών επιτροπών του ΣΥΡΙΖΑ, όπως και για να οργανώσουν την «Πανελλαδική μέρα δράσης» στις 13 Μάρτη.

Εκείνη την ημέρα, σε κάθε πόλη, σε κάθε γειτονιά, θα οργανωθούν μεγάλες εξορμήσεις του ΣΥΡΙΖΑ (σε εργοστάσια, νοσοκομεία, έξω από τις τράπεζες, υπουργεία και ό,τι άλλο σκεφτούν οι τοπικές επιτροπές).

Για τις επόμενες μέρες έχουν εξαγγελθεί τοπικές συνελεύσεις στις εξής περιοχές:

Περιστερί, στις 7/3, με ομιλήτη τον Κώστα Αθανασίου.

Πατήσια, Εξάρχεια, Καισαριανή και Αγ. Παρασκευή στις 7/3.

Ν. Φιλαδέλφεια, στις 12/3, με ομιλήτη τον Σωτήρη Μάρταλη.

Κυψέλη, στις 14/3 και **Νίκαια** στις 18/3.

Επίσης οργανώνονται ανοιχτές εκδηλώσεις στη **Σύρο** στις 10/3 και στο **Βόλο** στις 11/3.

Η Διεθνιστική Εργατική Αριστερά παλεύει για

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ μέσα από την ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης

Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και όταν προγραμματίσουν την παραγωγή και τη διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ και όχι ρεφορμισμός

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή.

Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για να προστατεύει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης. Η εργατική τάξη θα χρειαστεί το δικό της κράτος, στηριγμένο στην άμεση δημοκρατία, στα συμβούλια αντιπροσώπων απ' τους χώρους δουλειάς, καθώς και στην εργατική πολιτοφυλακή.

ΔΙΕΘΝΙΣΜΟ και όχι «σοσιαλισμό σε μια χώρα» ή «σοσιαλισμό με εθνικά χρώματα»

Η εμπειρία της Ρωσίας αποδεικνύει ότι ακόμα και μια νικηφόρα εργατική σοσιαλιστική επανάσταση, όπως ο Οχτώβρης του 1917, δεν μπορεί να επιβιώσει σε απομόνωση. Τα καθεστώτα της ΕΣΣΔ, μετά την επικράτηση του σταλινισμού, όπως και τα καθεστώτα της Κίνας και των άλλων ανατολικών χωρών ήταν ή είναι κρατικοί καπιταλισμοί, όπου η εκμετάλλευση και η καταπίεση της εργατικής τάξης δεν διαφέρει από τη Δύση. Γι' αυτό υποστηρίζουμε τις εργατικές εξεγέρσεις ενάντια στη γραφειοκρατική άρχουσα τάξη αυτών των χωρών.

Υποστηρίζουμε, επίσης, όλα τα εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα που αντιστέκονται στην ιμπεριαλιστική καταπίεση. Η δύναμη που θα τσακίσει τελειωτικά τον ιμπεριαλισμό είναι η ενότητα της εργατικής τάξης σε διεθνή κλίμακα, από τη Νέα Υόρκη ως τη Σεούλ και από το Λονδίνο ως το Σάο Πάολο.

Αντιπαλεύουμε κάθε μορφή σοβινισμού,

ρατσισμού ή σεξιστικών διακρίσεων που απειλεί να διασπάσει τους εργάτες.

Απέναντι στην αντιτουρκική πολεμοκαπηλία της «δικής μας» άρχουσας τάξης, υποστηρίζουμε το σύνθημα Έλληνες και Τούρκοι εργάτες ενωμένοι.

Είμαστε αντίθετοι στην καταπίεση των μειονοτήτων στη Θράκη και τη Μακεδονία και στα μέτρα αστυνόμευσης των μεταναστών.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ της εργατικής πρωτοπορίας

Η εργατική τάξη μπορεί να απελευθερώσει τον εαυτό της και όλους τους καταπιεσμένους μέσα από τη δική της δράση. Για να κερδηθούν όλα τα κομμάτια της τάξης σ' αυτήν την πάλη είναι απαραίτητο να οργανωθούν τα πιο ξεκάθαρα και μαχητικά τμήματα σε ένα επαναστατικό σοσιαλιστικό εργατικό κόμμα. Ένα τέτοιο κόμμα μπορεί να πείθει τους εργάτες για την επαναστατική προοπτική, παρεμβαίνοντας στους μαζικούς αγώνες. Είμαστε αντίθετοι σε κάθε αντίληψη υποκατάστασης της τάξης, απ' όπου και αν προέρχεται.

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ: «ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΑΡΙΣΤΕΡΑ»

Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία

ΕΚΔΟΤΗΣ: Γιάννης Χαριτόπουλος

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:

Αντώνης Νταβανέλλος

ΕΚΤΥΠΩΣΗ:

ΧΕΛΙΟΣ-ΠΡΕΣ Α.Β.Ε.Ε.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ:

Κλαζομενών 1-3, Τ.Κ. 10440 ΑΘΗΝΑ

Επικοινωνία: τηλ: 210-3306286,

e-mail: sidaxi@dea.org.gr, Fax:

210-3303566

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ:

• Εξάμηνη 25 ευρώ

• Ετήσια 50 ευρώ

• Εξωτερικού

70 ευρώ

Μπορείτε να καταθέσετε τη συνδρομή σας στο λογαριασμό

109/618539-82 της Εθνικής Τράπεζας.

Επικοινωνήστε μαζί μας:

ΑΘΗΝΑ: Εξάρχεια 6909009815 • Γκύζη 6957500105 • Αμπελόκηποι 6973005569 • Πετράλωνα 6974018716 • Νέος Κόσμος 6985749304 • Παγκράτι 6974793603 • Κυψέλλη-Αγ. Παντελεήμονας 6957500101 **ΒΟΡΕΙΑ ΠΡΟΑΣΤΙΑ:** Νέα Ιωνία 6972036692 • Χαλάνδρι 6974972217 • Μαρούσι 6978641672 • Ν. Ηράκλειο 6945498732 **ΝΟΤΙΑ ΠΡΟΑΣΤΙΑ:** Άλιμος 6945754555 • Γλυφάδα 6944548787 • Αγ. Δημήτριος-Μπραχάμι 6932566460 **ΔΥΤΙΚΑ ΠΡΟΑΣΤΙΑ:** Περιστερί 6977710683 • Αγ. Ανάργυροι 6936899442 • Ίλιον 6957500102 • Χαϊδάρη 6974701829 **ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ:** Ζωγράφου 6937271330 • Βύρωνας 6972318747 **Λαύριο** 6979925065

ΠΕΙΡΑΙΑΣ: 6944810156 • **Σαλαμίνα** 6973376378

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: 6972878820 • 5ο Διαμέρισμα 6972814199 • Τούμπα 6995270465 • Δυτικές Συνοικίες 6979942083

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ: Καλαμάτα 6932422501 • Πάτρα 6973235894 • Βόλος 6979459034 • Ρέθυμνο 6932008743 • Ηράκλειο 6976332197

• Ιεράπετρα 6976786326 • Γιάννενα 6945704488 • Βέροια 6977684341 • Κοζάνη 6934374825 • Λιβαδειά 6948364232

• Κομοτηνή 6907843752

www.dea.org.gr

Επιτυχημένη η γιορτή της εφημερίδας μας

Της Εμμανουέλας Ραπούση

Με επιτυχία πραγματοποιήθηκε η γιορτή της εφημερίδας «Εργατική Αριστερά» το Σάββατο 3 Μάρτη, στο ΚΥΒΕ Περιστερίου.

Η «Εργατική Αριστερά» έκλεισε 11 χρόνια ζωής. Έντεκα χρόνια γεμάτα αγώνες και μάχες. Μέσα σε αυτά τα χρόνια απέκτησε σταθερούς αναγνώστες και κράτησε σε συλλογικότητα συντρόφους και συντρόφισσες. Τίμησαν τη γιορτή με την παρουσία τους πάνω από 300 φίλοι και φίλες, σύντροφοι και συντρόφισσες.

Στη γιορτή μας παρευρέθηκαν οι εργαζόμενοι απεργοί από τη Χαλυβουργία και το Alter που μας δίνουν το παράδειγμα της απεργίας διαρκείας. Οι εργαζόμενοι που δίνουν τη μάχη καθημερινά με την εφημερίδα ενάντια στις απολύσεις και τις εφεδρείες στον ΟΑΕΕ, την Εθνodata, τους δήμους, τα νοσοκομεία, εργαζόμενοι από το χώρο του Τύπου και άλλοι πολλοί. Οι φίλοι μας μετανάστες μα-

θητές από το Κυριακάτικο Σχολείο Μεταναστών και οι συναγωνιστές από την Κίνηση «Απελάστε το Ρατσισμό» που παλεύουμε ενάντια στο ρατσισμό και το φασισμό σε κάθε γειτονιά. Τέλος σύντροφοι και συντρόφισσες από το ΣΥΡΙΖΑ και το Μέτωπο Αλληλεγγύης και Ανατροπής που χρόνια τώρα δίνουμε τη μάχη για τη ριζοσπαστική πολιτική του εγχειρήματος.

Ο χώρος ήταν όμορφα στολισμένος από πανό με τα οποία είχαμε όλοι μαζί βαδίσει στις μαζικές απεργίες και κινητοποιήσεις των τελευταίων χρόνων. Με τις αφίσες που αρκετοί κολλήσαμε στη γειτονιά μας, στους χώρους εργασίας μας και στις σχολές μας. Με παλιά πρωτοσέλιδα της εφημερίδας.

Η αίθουσα, όπου είχαν τοποθετηθεί η κουζίνα και το μπαρ, είχε τη δικιά της ζεστασιά. Όλοι και όλες περάσαμε από αυτή την αίθουσα γεμίζοντας τα πιάτα μας με σπιτικά φαγητά και σαλάτες που μεράκι συντρόφισσες και σύντροφοι είχαν ετοιμάσει.

Ελκυστικό ήταν επίσης το βιβλιοπωλείο. Ήταν πλούσιο σε τίτλους βιβλίων οικονομίας, ιστορίας, κλασικούς της επανάστασης, λογοτεχνίας, που μας δίνουν την ευκαιρία να ενισχύσουμε τη γνώση μας, αλλά και να συζητήσουμε πώς θα παλέψουμε τα μνημόνια που έχουν επιβάλει στη ζωή μας κυβέρνηση, τρόικα και ΕΕ.

Αυτό που μας ένωσε όλους παλιούς και νέους, Έλληνες και μετανάστες ακόμα καλύτερα στο γλέντι ήταν η μουσική. Η τριμελής ορχήστρα είχε ετοιμάσει ένα ζωντανό και χορευτικό λαϊκό πρόγραμμα. Κατάφερε να μας σηκώσει για χορό από τα πρώτα τραγούδια και μας κράτησε κεφάλτους μέχρι το τέλος της βραδιάς. Όλοι μας διασκεδάσαμε, χορέψαμε, συζητήσαμε, αλλά πολλοί ήταν και οι τυχεροί που κέρδισαν δώρα από τη λαχειοφόρο.

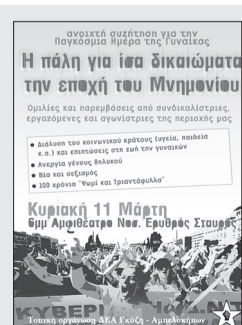
Οι φίλοι και φίλες της εφημερίδας έφυγαν δίνοντας μας συγχαρητήρια για την όμορφη βραδιά που είχαμε ετοιμάσει σε όλα τα επίπεδα.

Η «Εργατική Αριστερά» από αυτό το γλέντι πήρε μια ανάσα οικονομικής ενίσχυσης, σε μια περίοδο που όλα τα έντυπα της Αριστεράς αντιμετωπίζουν τις συνέπειες της οικονομικής κρίσης. Θα συνεχίσουμε με μεγαλύτερο πείσμα την έκδοση και τη ζωντανή διακίνηση της εφημερίδας μας.

Μια εφημερίδα με επαναστατικό λόγο που αποκαλύπτει τα ψέματα των «από πάνω», που οργανώνει τη μάχη των «από κάτω», που κρατάει το κόκκινο νήμα της ιστορίας των επαναστάσεων, που ενώνει την αντίσταση μας με τον υπόλοιπο κόσμο είναι απαραίτητη για το κίνημα και την Αριστερά.

ΜΕ ΑΦΟΡΜΗ την παγκόσμια ημέρα για τα δικαιώματα των γυναικών, η «Πρωτοβουλία Γυναικών ενάντια στο χρέος και τα μέτρα λιτότητας» διοργανώνει εκδήλωση-συζήτηση στις 7/3 και πορεία την επομένη, στο Αγαλμα Βενιζέλου, στις 6μμ.

Η Τοπική Οργάνωση Γκύζη-Αμπελοκήπων της ΔΕΑ οργανώνει ανοιχτή εκδήλωση-συζήτηση για την «8η Μάρτη-Παγκόσμια Μέρα της Γυναίκας», την Κυριακή 11 Μάρτη στις 6μμ, στο αμφιθέατρο του νοσοκομείου «Ερυθρός Σταυρός».

Συμπεράσματα για τότε, επιλογές για σήμερα

Η συμφωνία της Βάρκιζας

Της Μαρίας Μπόλαρη

Εξήντα επτά χρόνια συμπληρώθηκαν από την υπογραφή της Συμφωνίας της Βάρκιζας. Ήταν 12 Φλεβάρη του 1945, όταν η τότε ηγεσία του ΚΚΕ και του ΕΑΜ, μετά από ένα μήνα διαπραγματεύσεων με την αστική κυβέρνηση και τους Εγγλέζους συμμάχους της, αποδέχτηκε τον αφοπλισμό του ΕΛΑΣ και μια σειρά άλλους ταπεινωτικούς όρους. Από τότε η λέξη «Βάρκιζα» χρησιμοποιείται για κάθε εξευτελιστική συνθηκολόγηση. Γι' αυτή τη συμφωνία, όπως και την ήττα του Δεκέμβρη του 1944, δεν υπήρχε ο οποιοσδήποτε αντικειμενικός λόγος. Το κίνημα της Αντίστασης είχε όλες τις δυνατότητες για να νικήσει. Αριθμητική δύναμη, εντυπωσιακή οργάνωση, μαχητικότητα, αφοσίωση στο συλλογικό στόχο που δεν ήταν μόνο το διώξιμο των στρατών κατοχής, αλλά και η κοινωνική απελευθέρωση.

Μοναδική αιτία της ήττας ήταν η πολιτική του ΚΚΕ. Η πολιτική που περιόριζε τον αγώνα σε εθνικοαπελευθερωτικό, που υπέτασσε τα ταξικά συμφέροντα στο στόχο της εθνικής ενότητας και των αντιφασιστικών συμμαχιών. Πολλοί σήμερα μιλούν για την ανάγκη ενός «νέου ΕΑΜ», επαναδιατυπώνοντας τέτοιες απόψεις.

Αντίσταση

Το Σεπτέμβριο του 1941 ιδρύθηκε το ΕΑΜ με πρωτοβουλία του ΚΚΕ, που βρισκόταν σε φάση ανασύνταξης μετά τα συντριπτικά πλήγματα που είχε δεχθεί από τη δικτατορία Μεταξά. Τα άλλα κόμματα (Αγροτικό Κόμμα, Σοσιαλιστικό Κόμμα του Σβώλου, ΕΛΔ) είχαν μικρή επιρροή. Σύντομα το ΕΑΜ, η ΕΠΟΝ, ο ΕΛΑΣ έγιναν συνώνυμα της αντίστασης ενάντια στη φασιστική κατοχή. Το ΚΚΕ είχε αλματώδη ανάπτυξη.

Οι μαχητικές εμπειρίες της δεκαετίας του '30, η οργανωτική και πολιτική εκπαίδευση βρήκαν έκφραση στις εκρηκτικές συνθήκες που διαμόρφωσε η κατοχή. Το εργατικό κίνημα έγινε η ραχοκοκαλιά της αντίστασης. Τα σωματεία έφτιαχναν συνεταιρισμούς για να αντιμετωπιστεί η πείνα. Απεργίες οργανώνονταν για το μεροκάματο και το συσσίτιο. Το 1942 οργανώθηκε η πρώτη απεργία στην Ευρώπη, των δημοσίων υπαλλήλων. Το 1943, όταν οι ναζι διέταξαν πολιτική επιστράτευση, γιατί χρειαζόνταν χέρια για την πολεμική βιομηχανία, ξέσπασαν απεργίες, διαδηλώσεις, αιματηρές συγκρούσεις. Το υπουργείο Εργασίας καταλήφθηκε από τους διαδηλωτές, που έκαψαν και τους καταλόγους. Η πολιτική επιστράτευση

ακυρώθηκε και το εργατικό κίνημα πέτυχε άλλη μια νίκη.

Μέχρι την απελευθέρωση, η δικαιολογία των αναγκαίων υποχωρήσεων απορροφούσε αντιρρήσεις, αμφισβητήσεις μελών και στελεχών. Όταν τον Οκτώβριο του 1944 αποχώρησαν τα στρατεύματα κατοχής, η εξουσία βρισκόταν στα χέρια της Αντίστασης. Το ΕΑΜ ακολουθούσαν εκατομμύρια άνθρωποι, ο ΕΛΑΣ έλεγχε τα 2/3 της χώρας, το ΚΚΕ είχε 400.000 μέλη. Ο κόσμος αυτός θεώρησε ότι ήρθε η ώρα να πάρει στα χέρια του την κοινωνία, να αποφασίζει αυτός για τη ζωή του. Στα μάτια του η αστική τάξη ήταν πλήρως απονομιμοποιημένη, είχε μόνη της χάσει το δικαίωμα να ηγείται του έθνους. Στην Αθήνα είχε συνεργαστεί με τους ναζί, στη Μέση Ανατολή με τους εγγλέζους ιμπεριαλιστές, για να εξυπηρετήσει τα συμφέροντά της.

Το σύνθημα του ΚΚΕ και του ΕΑΜ, μετά την απελευθέρωση, ήταν «συμφιλίωση και ανοικοδόμηση». Στο όνομά τους η εργατική τάξη έπρεπε να πληρώσει το κόστος της παραγωγικής ανασυγκρότησης, με πρώτο βήμα τη «νομισματική σταθεροποίηση». Μάλιστα την υλοποίησή της ανέλαβαν δύο υπουργοί του ΕΑΜ, ο Αλ. Σβώλος στο υπουργείο Οικονομικών και ο Μ. Πορφυρογένης στο υπουργείο Εργασίας.

Αν η ηγεσία ήθελε να συγκρουστεί, θα μπορούσε έγκαιρα να έχει οργανώσει και στρατιωτικά την απάντησή της στις 55 μέρες που μεσολάβησαν από την απελευθέρωση μέχρι το ξέσπασμα του Δεκέμβρη και στη διάρκεια του. Να μεταφέρει στην Αθήνα αντάρτικες μεραρχίες και υλικά.

Οι αιτίες είναι πολιτικές και έχουν τις ρίζες τους στην 6η Ολομέλεια του 1934. Τότε που το ΚΚΕ εγκατέλειψε τη στρατηγική της σοσιαλιστικής επανάστασης για χάρη κάποιων «αναγκαίων» ενδιάμεσων σταδίων.

Ο Παντελής Πουλιόπουλος είχε προειδοποιήσει από τότε –με το βιβλίο του «Δημοκρατική ή Σο-

Μοναδική αιτία της ήττας ήταν η πολιτική του ΚΚΕ που περιόριζε τον αγώνα, που υπέτασσε τα ταξικά συμφέροντα στο στόχο της εθνικής ενότητας

σιαλιστική Επανάσταση»– για τις καταστροφικές συνέπειες που θα είχε η τακτική που απομόνωνε την πάλη ενάντια στο ξένο κεφάλαιο απ' αυτήν για την κοινωνική απελευθέρωση. Όλες οι προβλέψεις του επιβεβαιώθηκαν. Η αστική τάξη δεν ήταν ξενόδουλη. Έχτισε συμμαχίες με απόλυτο κριτήριο την ταξική κυριαρχία της, τον πολλαπλασιασμό των κερδών της.

Η εργατική τάξη στη διάρκεια του εθνικοαπελευθερωτικού αγώνα «ωρίμαζε» στο επίπεδο της οργάνωσης και των ιδεών. Απόκτησε αυτοπεποίθηση και έβαλε το ζήτημα της εξουσίας. Η ηγεσία της, το ΚΚΕ, επιχειρηματολόγούσε για αυτοσυγκράτηση στο όνομα των πλατιών συμμαχιών, που δήθεν θα άνοιγαν δρόμους. Η επαναστατική κατάσταση δεν αξιοποιήθηκε, αυτό που ακολούθησε ήταν μια αιματηρή αντεπανάσταση.

Το ΚΚΕ σήμερα

Με αφορμή την επέτειο της συμφωνίας της Βάρκιζας, στον «Κυριακάτικο Ριζοσπάστη» στις 19/2 δημοσίευσε ένθετο με τίτλο «Η ταξική πάλη και οι επιζήμιοι συμβιβασμοί». Στόχος του, υποτίθεται, είναι η «κριτική αποτίμηση» της ιστορίας του κόμματος (σελ. 14) και τα «χρήσιμα συμπεράσματα για το σήμερα και το αύριο». Στον πρόλογο αποκαλύπτεται η πραγματική στόχευση: «Οι ομορφοτιστές του ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ που δεν τους νοιάζει αυτή καθεαυτή η απαράδεκτη συμφωνία της Βάρκιζας, αλλά η

λαθολογία σε βάρος του ΚΚΕ». Με αυτό τον τρόπο η ηγεσία του ΚΚΕ θεωρεί ότι απαντά στην πίεση για ενότητα στη δράση, για συμπαράταξη της Αριστεράς. Το ΚΚΕ σήμερα, μετά από δεκαετίες επιμονής στο αντίθετο, αποδέχεται την άποψη ότι τα καθήκοντα της αντιιμπεριαλιστικής πάλης είναι άρρηκτα δεμένα με αυτά της σοσιαλιστικής επανάστασης, της εργατικής εξουσίας. Η συνεισφορά του σε αυτή την προοπτική –όπως και όλων μας– θα κριθεί.

Η ηγεσία του ΚΚΕ –με το ένθεμα και το δεύτερο δοκίμιο για την ιστορία– προσπαθεί να περιχαράκώσει τα μέλη και τους οπαδούς του. Αλλά δεν καταφέρνει να απαντήσει στα στοιχειώδη. Ανοίγει επιπλέον ζητήματα, όπως για παράδειγμα την αντίφαση να αποκαθιστά πλήρως τον Ν. Ζαχαριάδη, ενώ κάθε δυο και λίγο οι απόψεις του καταδικάζονται από άρθρα του «Ριζοσπάστη» ως λαθεμένες. Τέλος, το ΚΚΕ προκαλεί με τη συνεχή επίκληση των «θυσιών των παιδιών που έδωσε στον αγώνα». Γιατί πριν απ' όλα σε αυτές και αυτούς οφείλει μια δημοσία εξήγηση και συνγνώμη.

Πολιτικές επιλογές

Πολλοί, στο μνημόνιο, το μεσοπρόθεσμο, τη νέα δανειακή σύμβαση, βλέπουν μια νέα «κατοχή», ένα «ειδικό καθεστώς» υποτέλειας που οργανώνεται από την ΕΕ και το ΔΝΤ και υλοποιείται από «δοτές» κυβερνήσεις που «ξεπουλούν τη χώρα». Γι' αυτό, όπως υποστηρίζουν, χρειάζονται μέτρα από «όλους τους Έλληνες που δεν θέλουν το ξεπούλημα της χώρας». Έχουν απόλυτα λάθος. Οι πολεμικές συνθήκες, που βιώνουμε σήμερα οι εργαζόμενοι και τα φτωχά στρώματα, οφείλονται στη βαθιά κρίση του συστήματος.

Η ελληνική αστική τάξη δεν είναι ξενόδουλη, αξιοποιεί τις διευθετήσεις της συμμαχίας για να επιβάλει την εσωτερική υποτίμηση, στοχεύοντας στη μεγαλύτερη υπεραξία, στη στιγμή που τα κέρδη της θα πάρουν πάλι ανοδική

πορεία. Τα μνημόνια και οι δανειακές συμβάσεις δεν είναι συνθήκες υποτέλειας, είναι οι όροι σωτηρίας της, και μαζί όλων των κυρίαρχων τάξεων στην Ευρώπη. Γι' αυτό και η διάκριση είναι μία και είναι ταξική. Όπως αποδείχθηκε τελικά και τότε, στην πραγματική κατοχή. Γιατί και τότε τη μάχη δεν την έδωσε ένας αταξικός «χυλός». Γιατί σήμερα πολύ περισσότερο από τότε οι ταξικοί διαχωρισμοί και τα διαφορετικά ταξικά συμφέροντα είναι ορατά.

Η αστική τάξη είναι εδώ. Κρατά στα χέρια της όλη την οικονομική εξουσία, παρατάσσει απέναντί μας τη δύναμη κάθε ιδεολογικού και κατασταλτικού μηχανισμού του κράτους. Η πλειοψηφία των εργαζομένων πια καταλαβαίνει ότι η «σωτηρία της χώρας» σημαίνει τη σωτηρία αυτών που πριν επωφελήθηκαν από την άθιση της «ελληνικής οικονομίας» και που τώρα απαιτούν αιματηρές θυσίες για τη σωτηρία της.

Η Αριστερά δεν μπορεί να πάει πίσω από αυτό το κεκτημένο. Δεν μπορεί να πάει πίσω από αυτό που ανέδειξε το κίνημα της Αντίστασης, η μεγάλη δεκαετία του '40-'49. Η κοινωνική της βάση ήταν και παραμένουν οι εργαζόμενοι και τα φτωχά στρώματα. Οι πολιτικές της συμμαχίες έπρεπε και πρέπει να λογοδοτούν στα δικά τους συμφέροντα.

Σήμερα τα καθήκοντα της Αριστεράς είναι πιο καθαρά από ποτέ.

Είναι η οργάνωση των αγώνων, η κλιμάκωση της αντίστασης με στόχο την ανατροπή των προγραμμάτων εξαθλίωσης, η διεκδίκηση και η επιβολή αιτημάτων που θα ανακουφίζουν από την κρίση και θα ανοίγουν το δρόμο για μια άλλη οργάνωση της κοινωνίας. Στόχος της Αριστεράς πρέπει να είναι οι επιλογές που θα βοηθήσουν τη νικηφόρα κατάληξη του εργατικού κινήματος και τη δική της νικηφόρα ανασύνταξη. Που θα φτάσουν και θα ξεπεράσουν την περίοδο της Αντίστασης, που θα φέρουν πιο κοντά την κοινωνική απελευθέρωση και το σοσιαλισμό.

Ισλανδία: Τέσσερα χρόνια μετά την κατάρρευση Η αντίσταση φέρνει αποτελέσματα

Από τις διαδηλώσεις που έριξαν την κυβέρνηση το 2008.

Του Πέτρου Τσαγκάρη

Στις αρχές Μάρτη οδηγήθηκε στο εδώλιο ο πρώην πρωθυπουργός της Ισλανδίας Γκέιρ Χάαρντε, ο πρώτος ηγέτης διεθνώς που δικάζεται ως υπεύθυνος της σαρωτικής οικονομικής κρίσης του 2008 που προκάλεσε την κατάρρευση εν μία νυκτί του τραπεζικού συστήματος της σκανδιναβικής χώρας.

Το 2008 οι τρεις μεγαλύτερες ισλανδικές τράπεζες (Kaupthing, Landsbanki και Glitnir) δήλωσαν αδυναμία να εκπληρώσουν τις υποχρεώσεις που είχαν συσσωρεύσει έναντι ξένων καταθετών. Τα πολύ δελεαστικά επιτόκια και τα «ξειδικευμένα» προϊόντα που προσέφεραν αυτές και άλλες τράπεζες τα προηγούμενα χρόνια (οι περισσότερες τράπεζες είχαν ιδιωτικοποιηθεί το 2003, καθώς η κυβέρνηση ήθελε να δημιουργήσει ένα πιστωτικό Ελντοράντο, τύπου λονδρέζικου Σίτι), είχαν προσελκύσει Βρετανούς και Ολλανδούς μεγαλοκαταθέτες. Το 2008 το χρέος αυτών των τραπεζών φορτώθηκε σε ολόκληρη τη χώρα η οποία –σε συνδυασμό με το ήδη συσσωρευμένο δημόσιο χρέος– έφτασε να χρωστάει έτσι ένα αστρονομικό ποσοστό (1.000%) του ΑΕΠ της. Η κατάρρευση σήμανε ότι και το νόμισμα της χώρας έχασε το 85% της αξίας του έναντι του ευρώ. Τα αρπακτικά έκαναν την εμφάνισή τους: Ευρωπαϊκή Ένωση και ΔΝΤ προσφέρθηκαν να παραχωρήσουν δάνεια για να... σώσουν τη χώρα. Όμως ο δρόμος που ακολουθήθηκε τελικά ήταν διαφορετικός από την ευρωζώνη.

Λαϊκή πίεση

Κάτω από την αφόρητη πίεση των λαϊκών κινητοποιήσεων, οι τράπεζες δεν διασώθηκαν αλλά αφέθηκαν να καταρρεύσουν και στη συνέχεια να εθνικοποιηθούν. Επίσης κάτω από την πίεση των λαϊκών κινητοποιήσεων, η κυβέρ-

νηση εξαναγκάστηκε σε παραίτηση και έτσι το 2009 έγιναν πρόωρες εκλογές, όπου επικράτησε η κεντροαριστερή συμμαχία υπό τη Γιόχανα Σικουρδαντότιρ. Η νέα πρωθυπουργός συναίνεσε στο να αποπληρώσει η χώρα τα χρέη, ζητώντας από κάθε Ισλανδό να πληρώνει 100 ευρώ τον μήνα για 15 χρόνια.

Όμως, η λαϊκή αντίδραση ξέσπασε και πάλι αναγκάζοντας τον πρόεδρο Γκρίμμσον να προκηρύξει δημοψήφισμα. Αυτά δεν έγιναν σε ουδέτερο διεθνές πολιτικό περιβάλλον. Ο ίδιος ο Ισλανδός πρόεδρος είχε πει: «Μας έλεγαν ότι ή θα ακολουθήσουμε το πρόγραμμά τους ή θα γίνουμε Κούβα». Η Βρετανία των Εργατικών απειλούσε να παγώσει τις αποταμιεύσεις Ισλανδών στην Αγγλία και θεωρούσε την Ισλανδία κράτος-τρομοκράτη!

Τίποτα από τα πιο πάνω δεν πτόησαν τους Ισλανδούς και στο δημοψήφισμα του Μαρτίου του 2010, το 93% ψήφισε κατά της πληρωμής των χρεών και υπέρ της στάσης πληρωμών. «Οι Ισλανδοί έγιναν οι πρώτοι στον κόσμο αντάρτες ενάντια στην ιδέα ότι οι πολίτες πρέπει να πληρώσουν τον λογαριασμό μιας ανεξέλεγκτης ιδιωτικής τράπεζας», έγραψε χαρακτηριστικά η αγγλική «Daily Telegraph».

Επίσης υπό την πίεση της λαϊκής οργής, η κυβέρνηση ξεκίνησε έρευνες για αστικές και ποινικές ευθύνες κατά των υπευθύνων. Αξιωματούχοι και τραπεζίτες αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν τη χώρα για να μην πάνε φυλακή (αντίθετα στην Ελλάδα ο υπεύθυνος της «δημιουργικής» λογιστικής της περιόδου Σημίτη, ο Παπαδήμος, έγινε πρωθυπουργός). Επίσης, πάντα υπό την πίεση των λαϊκών κινητοποιήσεων, εκλέχθηκε ένα σώμα από 25 πολίτες προκειμένου να συγγράψει το νέο Σύνταγμα. Το σώμα άρχισε την «εργασία» του τον Φεβρουάριο του 2011 και αναμένεται να παρουσιάσει ένα σχέδιο λαμβάνο-

ντας υπόψη τις ομόφωνες συστάσεις διαφορετικών συνελεύσεων που θα πραγματοποιούνται σε όλη τη χώρα. Είναι σαφές ότι το νέο Σύνταγμα θα κινείται σε πολύ διαφορετική κατεύθυνση από τα νεοφιλελεύθερα αντιδημοκρατικά εκτρώματα που επιβάλλονται στην ευρωζώνη.

Το αποτέλεσμα

Ποια είναι η κατάσταση σήμερα; Η Ισλανδία είναι μια πολύ μικρή χώρα με μόλις 320.000 κατοίκους με μια εργατική δύναμη 180.000 ανθρώπων. Αν για κάποιους –τόσο στη Δεξιά όσο και στην Αριστερά– η Ελλάδα «δεν παράγει τίποτε» (και γι' αυτό χρίζει είτε «παραγωγικής ανασυγκρότησης» είτε διαρκών δανείων από το εξωτερικό), η Ισλανδία «δεν παράγει απολύτως τίποτε». Η αλιεία συμβάλλει κατά 32,5% στη συνολική παραγωγή και τα βασικά μέταλλα κατά 37,1%.

Για τους εραστές της παραγωγής αυτά δεν είναι τίποτε. Παρ' όλα αυτά, και παρότι δεν έγινε «παραγωγική ανασυγκρότηση», τώρα, τέσσερα χρόνια μετά το ξέσπασμα της κρίσης η Ισλανδία έχει καταφέρει να είναι ετήσια ανάπτυξη 3,1% (ποσοστό που μόνο στα όνειρά τους βλέπουν πλέον στην ΕΕ). Εξάλλου, το έλλειμμα ισοζυγίου τρεχουσών συναλλαγών που ήταν 11,2% το 2010, συρρικνώθηκε στο 3,4% το 2011 και αναμένεται να μειωθεί το 2012.

Ο βρετανικός «Economist» έγραψε πως η ανάκαμψη της ισλανδικής οικονομίας, δείχνει ότι «το έξτρα κόστος για μια χώρα που δεν στηρίζει τις τράπεζές της μπορεί να είναι εκπληκτικά μικρό. Η Ισλανδία άφησε τις τράπεζές της να χρεοκοπήσουν και το ΑΕΠ της έπεσε αθροιστικά κατά 15% από το ανώτατο στο κατώτατο σημείο πριν αρχίσει να ανακάμπτει. Η Ιρλανδία "έσωσε" τις τράπεζές της και είδε το ΑΕΠ της να πέφτει 14%».

Ο ισλανδικός πληθωρισμός, ο οποίος είχε εκτιναχθεί στο 18,6%,

έπεσε ήδη κοντά στο 2,5%. Το δημόσιο χρέος βρίσκεται στο 115% του ΑΕΠ και αναμένεται να μειωθεί σταδιακά στο 80% του ΑΕΠ μέχρι το 2015.

Βέβαια για να γίνουν όλα αυτά υπήρξε υποτίμηση του εθνικού νομίσματος, της ισλανδικής κορώνας (αρχικά η κορώνα υποτιμήθηκε έναντι του δολαρίου κατά 50%, αλλά ήδη η υποτίμηση έχει περιοριστεί στο 30% και συρρικνώνεται). Επίσης επιβλήθηκαν έλεγχοι και περιορισμοί στην κίνηση κεφαλαίων, κάτι αδιανόητο στη νεοφιλελεύθερη Ευρώπη.

Οι εθνικοποιημένες τράπεζες αναγνώρισαν όλες τις καταθέσεις των Ισλανδών πολιτών ώστε κανένας Ισλανδός να μη χάσει ούτε μία κορώνα από τις καταθέσεις του. Επίσης τα δάνεια που είχαν πάρει οι Ισλανδοί μεταφέρθηκαν στις εθνικοποιημένες τράπεζες, αλλά επειδή το νόμισμα είχε υποτιμηθεί, μειώθηκε και το ονομαστικό ύψος των δανείων. Σε συνδυασμό με τα παραπάνω, οι εθνικοποιημένες τράπεζες δεν αναγνώρισαν καμιά υποχρέωση των ιδιωτικών χρεοκοπημένων τραπεζών σε χώρες του εξωτερικού. Έτσι δεν ήταν ο λαός, αλλά οι ξένοι επενδυτές και καταθέτες αυτοί που πλήρωσαν το λογαριασμό.

Συνέπειες

Όμως το σημαντικότερο δεν είναι τι πέτυχε η «χώρα», αλλά τι σημαίνουν αυτά για το λαό. Το κοινωνικό κράτος διασώθηκε –και όταν μιλάμε για κοινωνικό κράτος στην Ισλανδία, αυτό δεν έχει να κάνει σε τίποτε ούτε με τις καλύτερες εποχές του ελληνικού κοινωνικού κράτους. Η ανεργία μειώθηκε το 2010 στο 7,7% και το 2011 στο 7%. Πρόκειται για οραματικό επίσης νούμερο για πολλές τις ευρωπαϊκές χώρες: Το «καλό παιδί» του μνημονίου και πάλαι ποτέ «κέλτικη τίγρη», η Ιρλανδία, έχει 14,1% ανεργία, ενώ η πετυχημένη, «σοσιαλιστική» και εξίσου μικρή Κύπρος έχει 9,6% με προοπτικές

ανόδου. Επίσης αξίζει να λάβει κανείς υπόψη ότι σε αντίθεση με τις χώρες αυτές, η ανεργία των γυναικών στην Ισλανδία είναι ακόμη μικρότερη, 6,2%. Μάλιστα, σύμφωνα με την αγγλική εφημερίδα «Telegraph», η ανεργία αναμένεται να μειωθεί στο 6,1% φέτος και να φτάσει στο 5,3% μέσα στο 2013. Το κυριότερο: Σύμφωνα με την ισλανδική στατιστική αρχή, οι ονομαστικοί μισθοί αυξήθηκαν κατά 9,1% τον Ιανουάριο του 2012 σε σχέση με τον αντίστοιχο περσινό μήνα! Η πραγματική αύξηση (χωρίς να ληφθεί υπόψη ο πληθωρισμός) είναι 2,5%. Και πάλι μια σύγκριση με τη ζώνη του ευρώ, είναι διασκεδαστική. Πολύ περισσότερο με τις χώρες του μνημονίου: Το πραγματικό διαθέσιμο εισόδημα των Ελλήνων μειώθηκε κατά 23%, των Ιρλανδών κατά 9% και των Πορτογάλων κατά 8%! Όσο αφορά δε το κοινωνικό κράτος, στην Ελλάδα οι δημόσιες δαπάνες μειώθηκαν κατά 34%, κατά 14% στην Ιρλανδία και κατά 7% στην Πορτογαλία!

Μήπως όμως όλα αυτά τα «κρυπτοσοσιαλιστικά» σήμαναν την απομόνωση της χώρας από τις διεθνείς «αγορές» και άρα από αναγκαία προς εισαγωγή προϊόντα; Κάθε άλλο. Όπως είχαν προβλέψει αριστεροί οικονομολογοί, αποδείχθηκε ότι χωρίς κρατική καθοδήγηση και υπόδειξη, το κεφάλαιο διαθέτει μνήμη ραδικίου: μόλις μυρίστηκαν ανάπτυξη και ευκαιρίες κερδών οι χρηματαγορές αγκάλιασαν και πάλι την Ισλανδία. Είναι χαρακτηριστικό ότι στα τέλη Φλεβάρη ο οίκος Fitch αναβάθμισε κατά μία βαθμίδα την πιστοληπτική ικανότητα της χώρας στην κατηγορία BBB – για τον μακροπρόθεσμο δανεισμό της, εξέλιξη που επιτρέπει στην Ισλανδία να θεωρείται εφεξής ως αξιόπιστος δανειολήπτης!

Είναι αλήθεια ότι η Ισλανδία βρισκόταν έξω από τη ζώνη του ευρώ όταν ξέσπασε η κρίση, αλλά αυτό από μόνο του δεν θα έσωζε το βιοτικό επίπεδο του λαού (σειρά χωρών της Α. Ευρώπης υποδεικνύουν το αντίθετο). Η προσωρινή διάλυση των εργατικών εισοδημάτων και του κοινωνικού κράτους (προσωρινή γιατί ο καπιταλισμός είναι πάντα επικίνδυνος για τους εργαζόμενους), αλλά και η προσαγωγή σε δίκη εκείνου του κομματιού της άρχουσας τάξης που θεωρήθηκε υπεύθυνο για την κρίση, οφείλεται στη μαζική και εξαιρετικά δυναμική για τα μέτρα της χώρας κινητοποίηση του λαού. Στις μεγάλες και μαχητικές διαδηλώσεις που επέβαλαν δημοκρατικές λύσεις, ακόμη κι αν παρέμειναν –ελλείψει επαναστατικής ηγεσίας– στο πλαίσιο του καπιταλισμού. Οι Ισλανδοί δεν έκαναν κοινωνική επανάσταση. Ούτε καν αθέτησαν την πληρωμή του υπόλοιπου εξωτερικού τους χρέους. Ωστόσο έδειξαν ένα δρόμο, όσο μικρή χώρα κι αν έχουν.

Πυρετός διαβουλεύσεων μεταξύ ΗΠΑ και Ισραήλ Πυκνώνουν οι απειλές ενάντια στο Ιράν

Του Πάνου Πέτρου

Η εκστρατεία των κυρώσεων ενάντια στο Ιράν μέχρι τώρα δεν έκαμψε την Τεχεράνη, που αντεπιτέθηκε με τη διακοπή των εξαγωγών πετρελαίου. Μετά τη διακοπή εξαγωγών πετρελαίου σε Αγγλία και Γαλλία, η ιρανική κυβέρνηση απείλησε με ανάλογα μέτρα την Ολλανδία, τη Γερμανία, την Ισπανία, την Πορτογαλία, την Ιταλία και την Ελλάδα. Η αναποτελεσματικότητα των κυρώσεων φέρνει τον πόλεμο πιο κοντά.

Η υστερία ενάντια στο Ιράν και οι στρατιωτικές απειλές είναι χιλιοπαίγμένο έργο τα τελευταία χρόνια. Όμως υπάρχουν σοβαρές διαφορές: η οικονομική κρίση, η όξυνση των ανταγωνισμών και οι ανατροπές στο διεθνή συσχετισμό δυνάμεων, η αραβική άνοιξη, η απομόνωση του Ισραήλ, δημιουργούν ένα πολύ πιο ρευστό και επικίνδυνο τοπίο.

Οι ΗΠΑ και το Ισραήλ βρίσκονται σε πυρετό διαβουλεύσεων. Καθώς η «Εργατική Αριστερά» πήγαινε στο τυπογραφείο, ήταν σε εξέλιξη μια κρίσιμη συνάντηση Ομπάμα και Νετανιάχου στην Ουάσινγκτον.

Διαφωνίες

Η αμερικανική κυβέρνηση δείχνει να καταβάλλει προσπάθειες να συγκρατήσει το «κακομαθημένο της παιδί». Μια σειρά κορυφαίων στελεχών της δηλώνουν πως η ιρανική ηγεσία δεν έχει αποφασίσει ακόμα αν θα προχωρήσει σε δημιουργία πυρηνικών όπλων, πως, ακόμα κι αν το αποφασίσει, θα χρειαστεί τουλάχιστον ένα χρόνο. Όμως, ενώ ο Λευκός Οίκος δείχνει αυτοσυγκράτηση, το Ισραήλ δείχνει αποφασισμένο. Ο υπουργός Εξωτερικών, Λίμπερμαν, απάντησε στις ρωσικές και αμερικανικές εκκλήσεις για ψυχραιμία πως «η απόφαση δεν είναι δικιά τους δουλειά».

Ο Ομπάμα προτιμά να δώσει χρόνο σε όλα τα άλλα σκληρά μέτρα, προτού αποτολμήσει έναν πόλεμο. Αλλά μια μεγάλη μερίδα μέσα στην κυβέρνησή του πιστεύει πως οι κυρώσεις ενάντια στον Ιράν είναι καταδικασμένες σε αποτυχία και το δηλώνει δημόσια. Θεωρούν πως μοναδικός στόχος των κυρώσεων είναι να καθυστερήσουν μια βιαστική ισραηλινή επίθεση και να εμφανιστεί η μελλοντική επέμβαση ως «τελευταία επιλογή». Ο ίδιος ο Ομπάμα, σε συνέντευξή του, ξεκαθάρισε για τη στρατιωτική επιλογή πως «οι ΗΠΑ δεν μπλοφάρουν».

Για το Ισραήλ, η πίεση να κάνει κάτι είναι ασφυκτική. Στο Τελ-Αβίβ ξέρουν καλά ότι η Τεχεράνη δεν είναι έτοιμη να αποκτήσει πυρηνική βόμβα. Αλλά φοβούνται πως το ιρανικό πρόγραμμα είναι έτοιμο να φτάσει σε ένα σημείο που μια γρήγορη ισραηλινή επίθεση δεν θα αρκεί για να το καταστρέψει. Ένα Ιράν με πυρηνικές δυνατότητες είναι απειλή στο διαχρονικό πυρηνικό μονοπώλιο του Ισραήλ στη Μέση Ανατολή. Αυτό το ζήτημα είναι «υπαρξιακό» για το Ισ-

ραήλ, καθώς θα ήταν ένα σοβαρό πλήγμα στη χρησιμότητά του ως «μαντρόσκυλο» του ιμπεριαλισμού στη Μέση Ανατολή. Αυτό ωθεί το πάντα επικίνδυνο και απρόβλεπτο σιωνιστικό κράτος στη γραμμή «τώρα ή ποτέ». Οι απειλές του δεν είναι καθόλου βέβαιο ότι θα καταλήξουν σε μονομερή δράση. Είναι πιθανό το Ισραήλ να γαβγίζει πως αν χρειαστεί θα επιτεθεί μόνο του, για να πιέσει τις ΗΠΑ και τους Ευρωπαίους να το βοηθήσουν να «κάνει τη δουλειά».

Προφανώς, όλη η αντι-ιρανική εκστρατεία δεν υποκινείται από το ισραηλινό λόμπι. Το πραγματικό ζήτημα είναι πως το Ιράν είναι αγκάθι στα συμφέροντα του αμερικανικού ιμπεριαλισμού από το 1979 μέχρι σήμερα. Μέσα στη θύελλα της οικονομικής κρίσης, δύο παράγοντες οξύνουν το διαχρονικό ανταγωνισμό. Ο ένας είναι η υποχώρηση της δύναμης των ΗΠΑ (αποχώρηση από το Ιράκ, αραβική άνοιξη) και αυτό δίνει χώρο στις φιλοδοξίες του Ιράν και πιέζει ακόμα περισσότερο τον αμερικανικό ιμπεριαλισμό να κάνει κάτι. Όπως δήλωσε χαρακτηριστικά ο Ντόνιλον: «Οι ΗΠΑ είναι αποφασισμένες να μην επιτρέψουν στο Ιράν να υποσκάψει στη σταθερότητα στον Περσικό Κόλπο και τον Αραβικό κόσμο. Η Αμερική δεν θα επιτρέψει στο Ιράν να κινηθεί επιθετικά και να εκμεταλλευτεί την αραβική άνοιξη».

Το πετροδολάριο

Ο δεύτερος λόγος, που περνάει στα «ψιλά» του διεθνούς Τύπου, επισημάνθηκε από τον Πέπε Εσκομπάρ: «Αν η υστερία των Ουάσινγκτον/Τελ-Αβίβ είναι ήδη πυρετώδης, περιμένετε μετά τις 20 Μάρτη, όταν το Ιράν θα αρχίσει να εμπορεύεται πετρέλαιο σε άλλα νομίσματα εκτός από το δολάριο, εγκαινιάζοντας την άφιξη μιας νέας πετρελαιοκή αγοράς, που θα καθορίζεται από το ευρώ, το γιεν, το γουάν, το ρούπι ή ένα καλάθι από νομίσματα. ... Η Τεχεράνη –όπως και πολλοί παίκτες-κλειδιά του αναπτυσσόμενου κόσμου– θέλει να βυθίσει το πετροδολάριο. Αυτό μπορεί να είναι το χτύπημα που θα τσακίσει την καμπούρα της αμερικανικής καμήλας».

Αυτή η πραγματικότητα κάνει τον πόλεμο πιθανό στο κοντινό μέλλον. Για το Πεντάγωνο, το 2012 έχει χαρα-

κτηριστεί «έτος Ιράν». Για το Ισραήλ, τα πράγματα είναι ακόμα πιο συγκεκριμένα. Συζητιέται δημόσια αν είναι καλύτερο το «παράθυρο» μεταξύ Απριλίου και Ιουνίου ή είναι «ιδανική στιγμή» ο Σεπτέμβριος-Οκτώβριος.

Κοινά συμφέροντα

Υπάρχει πάντα ο κίνδυνος μια ισραηλινή «αποκοτιά» να υποχρεώσει τις ΗΠΑ να εμπλακούν στον πόλεμο. Το Πεντάγωνο ήδη έχει επεξεργαστεί στρατιωτικές επιλογές υποστήριξης μιας ενδεχόμενης ισραηλινής επίθεσης. Οι διαφωνίες ΗΠΑ-Ισραήλ άλλωστε δεν σημαίνουν κάποια αλλαγή στις σχέσεις τους. Όπως ξεκαθάρισε και ο Ομπάμα, η σπάνια στην ιστορία συνύπαρξη δεξιάς κυβέρνησης στο Ισραήλ με κεντροαριστερή στις ΗΠΑ δημιουργεί διαφωνίες, αλλά αυτές είναι τακτικές και όχι στρατηγικές.

Η σημερινή διαφωνία είναι μια τέτοια τακτική διαφορά. Οι ιμπεριαλιστές έχουν να υπολογίσουν το εκρηκτικό τοπίο που διαμόρφωσε η αραβική άνοιξη και έναν αντίπαλο που είναι ικανός να μεταφέρει τον πόλεμο στο Ιράκ, το Κουβέιτ, τη Συρία, το Λίβανο. Τόσο το εσωτερικό μέτωπο (οικονομική κρίση, αντιπολεμικό αίσημα) όσο και το εξωτερικό (Ιράκ, Αφγανιστάν) δεν πάνε καθόλου καλά για την αμερικανική άρχουσα τάξη και αυτό την κάνει διστακτική. Η ίδια η ηγεσία του ισραηλινού στρατού δεν συμμερίζεται τον πολεμικό ενθουσιασμό του Νετανιάχου. Η πιθανή κατάργηση του ιορδανικού καθεστώτος, οι ενδεχόμενες μάζες διαδηλωτών στα σύνορα με τη Γάζα ή το Λίβανο, η απειλητική για την ασφάλεια των δυτικών συνόρων οργή στην Αίγυπτο είναι μόνο κάποιοι από τους φόβους που εκφράζουν.

Αυτή είναι η πραγματική ανησυχία της Ουάσινγκτον: Αμφιβάλει αν το Ισραήλ θα τα καταφέρει μόνο του. Οι αναλυτικές εκτιμήσεις του Πενταγώνου καταλήγουν στη δυσκολία του εγχειρήματος. Παράλληλα αναγνωρίζει πως η αμερικανική πολεμική μηχανή δεν είναι έτοιμη για μια τέτοιο μεγέθους εμπλοκή σήμερα. Στην ουσία, η Ουάσινγκτον ζητά από το Ισραήλ να κάνει λίγη υπομονή για έναν πόλεμο που δείχνει όλο και πιο αναπόφευκτος...

ΚΑΙ ΟΜΩΣ ΓΥΡΙΖΕΙ

Αφγανιστάν: Ο πόλεμος έχει χαθεί

Το κάπιμο του Κορανιού από Αμερικανούς στρατιώτες στο Αφγανιστάν προκάλεσε μια εβδομάδα οργισμένων διαδηλώσεων. Σε όλη τη χώρα μεγάλα πλήθη επιτέθηκαν σε στρατιωτικές εγκαταστάσεις του ΝΑΤΟ. Δύο υψηλόβαθμοι αξιωματικοί του αμερικανικού στρατού εκτελέστηκαν μέσα στο υπουργείο Εσωτερικών, αναγκάζοντας το ΝΑΤΟ να ανακαλέσει όλο το προσωπικό που εργάζεται σε κυβερνητικά κτίρια. Το –χωρίς προηγούμενο στην ιστορία ιμπεριαλιστικών επεμβάσεων– φαινόμενο μέλη των αφγανικών δυνάμεων ασφαλείας να εκτελούν τους νατοϊκούς εκπαιδευτές κορυφώθηκε τις μέρες της οργής. Στη Χελμάντ, όταν Γερμανοί φαντάροι πετροβολήθηκαν από διαδηλωτές, ο γερμανικός στρατός αποφάσισε να κλείσει άμεσα τη βάση του. Ήταν μια μικρή εγκατάσταση που θα έκλεινε σε μερικές εβδομάδες, αλλά ο συμβολισμός της βιαστικής αποχώρησης είναι ισχυρός. Ο πόλεμος έχει χαθεί για το ΝΑΤΟ και οι ΗΠΑ φιλοδοξούν, αποχωρώντας, να διατηρήσουν κάποια στρατιωτική παρουσία. Αλλά με το αντάρτικο να έχει κυκλώσει την Καμπούλ στο φόντο των διαδηλώσεων και μέλη του δοτού κοινοβουλίου να καλούν πλέον σε τζιχάντ ενάντια στις ΗΠΑ, ακόμα κι αυτό είναι αμφίβολο...

Ινδία: Δεκάδες εκατομμύρια απεργοί

Για πρώτη φορά από την ανεξαρτησία της το 1947, η Ινδία έζησε μια ζαωρή πανεθνική γενική απεργία. Οι 11 διαφορετικές συνδικαλιστικές ενώσεις (κάθε μια πρόσκειται σε άλλο πολιτικό κόμμα) οργάνωσαν μια κοινή απεργιακή κινητοποίηση, διεκδικώντας καθιέρωση κατώτατου μισθού και συμβάσεις αορίστου χρόνου για τους 50 εκατομμύρια εργαζόμενους «μερικής απασχόλησης». Ένας «γίγαντας» –τα δεκάδες εκατομμύρια Ινδών εργατών– έδειξε τη δύναμή του. Η κυρίαρχη εικόνα που επικρατεί για τον «αναπτυσσόμενο κόσμο» είναι αυτή της ανερχόμενης δύναμης στο διεθνή ανταγωνισμό και του διεθνούς κότεργου εκμετάλλευσης από τον παγκόσμιο καπιταλισμό. Είναι και τα δύο αλήθεια. Αλλά αγνοούν τον «ξενοδόχο». Η απεργία ήταν μόνο ένα δείγμα των «εφεδρειών» του διεθνούς εργατικού κινήματος, που μπορούν στο μέλλον να αποδειχθούν το «βαρύ πυροβολικό» του. Στην περίπτωση που συνεχιστεί ο αγώνας στην Ινδία, θα έχει ενδιαφέρον να εκδηλωθεί η διεθνής τάση «μετάδοσης» των κινημάτων. Δίπλα είναι η Κίνα...

Δεξιός κατήφορος του Μοράλες

Πενήντα Άτομα Με Ειδικές Ανάγκες έκαναν μια μεγάλη πορεία 560 μιλίων προς την πρωτεύουσα της Βολιβίας, Λα Παζ, για να απαιτήσουν αύξηση του κοινωνικού επιδόματος. Φτάνοντας έξω από το προεδρικό μέγαρο του Έβο Μοράλες, συνάντησαν πάνοπλο ΜΑΤ. Όταν επιχείρησαν να περάσουν τις αστυνομικές γραμμές, τα ΜΑΤ τους επιτέθηκαν με χημικά, και ακολούθησαν συγκρούσεις που οι εικόνας τους έκαναν το γύρο του κόσμου. Η αστυνομία του Μοράλες, μετά τους ιθαγενείς, αντιμετώπιζε με τη βία και τα ΑΜΕΑ. Η «αριστερή» κυβέρνηση ισχυρίστηκε πως δεν υπάρχουν χρήματα για αύξηση των κοινωνικών επιδομάτων. Την ίδια στιγμή ανακοίνωσε τη δημιουργία Διαστημικής Υπηρεσίας. Ο πρώτος δορυφόρος θα κοστίσει 300 εκατομμύρια δολάρια, το εξαπλάσιο των ετήσιων δαπανών για τη δημόσια παιδεία...

Σύγκρουση καθεστώτος-συνδικάτων

Μια από τις μεγαλύτερες διαδηλώσεις μετά την ανατροπή του Μπεν Άλι έγινε στην Τυνησία στις 24 Φλεβάρη, μετά από κάλεσμα της εργατικής συνομοσπονδίας UGTT. Πριν λίγους μήνες εξελέγη μια νέα ηγεσία που κινείται σε πολύ πιο αριστερή κατεύθυνση. Στις 20 Φλεβάρη ξεκίνησε τριήμερη πανεθνική απεργία των εργαζομένων στους Δήμους. Αυτές οι εξελίξεις προκάλεσαν την αντίδραση του καθεστώτος. Εκδηλώθηκε ένα μπαράζ συντονισμένων επιθέσεων στα γραφεία της UGTT. Η διαδήλωση ήταν η πρώτη αντίδραση της συνομοσπονδίας στις επιθέσεις και εξελίχθηκε σε μαζική αντικαθεστωτική διαδήλωση. Τα συνθήματα «Ο λαός απαιτεί την ανατροπή του καθεστώτος», «Η UGTT είναι η πραγματική δύναμη στη χώρα» και «Τέρας ο φόβος, η δύναμη είναι στα χέρια του λαού» θύμισαν μέρες Γενάρη 2011...

Κατάληψη εργοστασίου στις ΗΠΑ

Το Δεκέμβριο του 2008, οι εργάτες του εργοστασίου «Republic Windows & Doors» στο Σικάγο, με την κατάληψη της μονάδας που κράτησε 6 μέρες και απέτρεψε το κλείσιμό της, είχαν γίνει σημείο αναφοράς για το εργατικό κίνημα. Τώρα, ο νέος εργοδότης τους ανακοίνωσε ότι το εργοστάσιο κλείνει και την άλλη μέρα θα βρισκόταν στο δρόμο. Οι εργαζόμενοι ήξεραν τι να κάνουν. Κατέλαβαν και πάλι τη μονάδα. Μετά από 12 ώρες κατάφεραν να σώσουν τις δουλειές τους για τουλάχιστον 3 μήνες ακόμα. Το απροειδοποίητο «λουκέτο» από το νέο ιδιοκτήτη είχε μια συμβολική διάσταση, καθώς, όταν ανέλαβε την «Republic», προβλήθηκε από το Δημοκρατικό Κόμμα ως σύμβολο «υγιούς επιχειρηματία» και δείγμα «ανάκαμψης». Η νίκη των εργαζομένων είναι προσωρινή, αλλά δείχνει τη σημασία τέτοιων αγωνιστικών παραδόσεων. Όπως είπε καταληψίας: «Ξέραμε πως είχαμε πολύ μεγαλύτερες πιθανότητες να κερδίσουμε οτιδήποτε, αν μέναμε ενωμένοι μέσα στη μονάδα, απ' ό,τι να πηγαίναμε όλοι σπίτι μας»...

νέα από τις σχολές

Πάντειο

Του Δημήτρη Μπάρκα

Νέα ανοιχτή συζήτηση για την Τρίτη 6 Μάρτη είχε προγραμματίσει η Πρωτοβουλία Αγώνα Παντείου, με θέμα «Στον καιρό της κρίσης το πανεπιστήμιο σε κρίση;». Ήδη είχαν προηγηθεί κινήσεις της πρωτοβουλίας μέσα στην εξεταστική: παρέμβαση στην –υποτιθέμενη– «άτυπη» συνάντηση Οργανωτικής Επιτροπής (ΟΕ) υποψηφίων και πρύτανη στις αρχές Φλεβάρη, κατάληψη του ειδικού πρωτοκόλλου της ΟΕ στις 22 Μάρτη και δύο συναντήσεις της πρωτοβουλίας με σημαντική συμμετοχή κυρίως των εργαζομένων. Στόχος είναι η δημιουργία αγωνιστικού κλίματος μέσα στη σχολή ενόψει των προγραμματισμένων εκλογών για Συμβούλια Διοίκησης στις 14 Μάρτη. Θετική εξέλιξη ήταν η απόφαση της Γενικής Συνέλευσης των διοικητικών να υπάρξει συντονισμός των ΔΣ των συλλόγων του Παντείου για την πραγματοποίηση «παν-Παντειακής» συνέλευσης. Παράλληλα έχουν γίνει κινήσεις απεύθυνσης σε λαϊκές συνελεύσεις της περιοχής (Πετραλώνων, Καλλιθέας), ενώ σχεδιάζεται να γίνουν και άλλες το διάστημα που απομέ-

νει (Ν. Σύμρνης, Άγιου Σώστη). Δυστυχώς πλήγμα για το μέτωπο ανατροπής του νόμου πλαίσιο ήταν η κατάθεση υποψηφιότητας (μέσω mail) για το ΣΔ τριών μελών της Συσπείρωσης Πανεπιστημιακών, κόντρα στις αποφάσεις και τις ανακοινώσεις της ίδιας της παράταξης. Ανάμεσα στις τρεις υποψηφιότητες είναι αυτή του Ν. Θεοτοκά, στελέχους και θεωρητικού του ΣΥΝ, ο οποίος (όπως είχαμε γράψει σε παλιότερο φύλλο της «ΕΑ») είχε εκφράσει την άποψη ότι να μην πρέπει να μπλοκάρουμε τις εκλογές των ΣΔ, αλλά παράλληλα θα πρέπει «να μην αποκλείσουμε την ενίσχυση του μετώπου υπεράσπισης του δημοσίου και ακαδημαϊκού Πανεπιστημίου με την παρουσία μας στα ψηφοδέλτια». Προχωρά μάλιστα ακόμα παραπέρα, χαρακτηρίζοντας ως αριστερισμό το να θεωρούμε ότι μπορούμε να μπλοκάρουμε το νόμο για πάντα, επιχειρώντας ρεβάνς και για τη στάση της Συσπείρωσης στην ΠΟΣΔΕΠ στο άρθρο 16. Αντίστοιχα έχει κινηθεί και ο Γ. Σταθάκης, στέλεχος της «Αυγής» και του ΣΥΝ, από το πανεπιστήμιο Κρήτης. Τέτοιες κινήσεις είναι πλήγμα για το κίνημα και θα πρέπει να καταγγελλθούν ανοιχτά.

Πάτρα

Του Γιώργου Κοκκινάρη

Με τη νέα χρονιά κλιμακώνονται οι πιέσεις του υπουργείου Παιδείας για εφαρμογή του νόμου πλαίσιο. Εμφανίζονται ερωτηματολόγια αξιολόγησης, τα συγγράμματα δεν δίνονται όλα, υπάρχει κόψιμο μαθημάτων λόγω απόλυσης καθηγητών με σύμβαση, οι εργαζόμενοι απειλούνται με την εφεδρεία, ενώ στη Φοιτητική Εστία της Πάτρας προβλέπονται περικοπές για σίτιση και στέγαση μέχρι και 60%. Η επιβολή όλων αυτών θα οριστικοποιηθεί, αν γίνουν οι εκλογές των Συμβουλίων Διοίκησης. Οι σύλλογοι των εργαζομένων (ΕΤΕΠ, Διοικητικών) αποφάσισαν απεργία την ημέρα των εκλογών στις 14/3 και κινητοποίηση για το μπλοκάρισμά τους. Στην ίδια κατεύθυνση θα κινηθεί και ο Σύλλογος μελών ΔΕΠ. Στους φοιτητικούς συλλόγους και στη μάχη ενάντια στην εφαρμογή του νόμου-πλαίσιο υπάρχει μια σχετική δυσκολία. Μεγάλο κομμάτι των φοιτητών χτυπιέται άμεσα από το Μνημόνιο, τις περικοπές, τη φτώχεια και κατέβηκε στις τελευταίες κινητοποιήσεις στις 12 Φλεβάρη. Όμως λόγω της μεγάλης πίεσης που μπαίνει από τη γενικότερη επίθεση της κυβέρνησης, οι γενικές συνελεύσεις των φοιτητών δεν έχουν καταφέρει να εκφράσουν την αγανάκτηση και να οργανώσουν τον καθημερινό αγώνα των φοιτητών στη σχολή, αλλά και στην κοινωνία. Σε αυτή την κατεύθυνση έχουν γίνει αρκετά σημαντικά βήματα, στα οποία σημαντικό ρόλο έπαιξε η Πρωτοβουλία Αγώνα για Δημόσια και Δωρεάν Παιδεία

Πάτρας, όπου συμμετέχουν καθηγητές, φοιτητές, οι παρατάξεις ΕΑΑΚ, ΑΡΕΝ. Η κοινή σύσκεψη ΔΣ συλλόγων εργαζομένων και φοιτητών, το μπλοκάρισμα της συνεδρίασης της Οργανωτικής Επιτροπής και της διαδικασίας υποβολής υποψηφιοτήτων, η ακύρωση των εκλογών στα ΤΕΙ είναι παραδείγματα συντονισμού, στον οποίο συνέβαλε η Πρωτοβουλία Αγώνα. Έτσι στις προσεχείς εκλογές των Συμβουλίων Διοίκησης μπαίνει ένα στοίχημα: στις 14/3 να υπάρχουν μαζικές κινητοποιήσεις ακύρωσης των εκλογών, οι οποίες να αναβαθμίσουν την αντίσταση μέσα στο πανεπιστήμιο. Το μπλοκάρισμα των ΣΔ πρέπει να είναι αφορμή να ξαναεμπιστευτούν οι φοιτητές τις γενικές συνελεύσεις για τις δράσεις τους. Παράλληλα μια κοινή συνέλευση όλης της πανεπιστημιακής κοινότητας η οποία θα συντονίζει φοιτητές-καθηγητές-εργαζόμενους, θα δημιουργήσει ένα πραγματικό Διασυντονιστικό συνελεύσεων και καταλήψεων ως ένα μέτωπο για την ανατροπή της κυβέρνησης. Οι Φοιτητές-τριες Ενάντια στο Σύστημα, με τη δράση τους στην ΑΡΕΝ Πάτρας, συμβάλλουν στην ενημέρωση και δράση ενάντια στο νόμο με κοινές εκδηλώσεις φοιτητών, καθηγητών και εργαζομένων (ΕΤΕΠ) που αντιστέκονται. Σε αυτή την κατεύθυνση έγινε και η εκδήλωση στους Μηχανολόγους Μηχανικούς τη Δευτέρα 5/3. Παράλληλα τα σχήματα ΑΡΕΝ θα δώσουν τις μάχες για τα καθημερινά προβλήματα σε κάθε σχολή, όπως για την αξιολόγηση, την εξεταστική, τις περικοπές.

Η μάχη για τη ματαίωση των εκλογών για Συμβούλια Διοίκησης

Της Μυρτώς Σιδέρη

Σε έναν ατελείωτο αγώνα δρόμου έχουν εξελιχθεί για το υπουργείο Παιδείας οι εκλογές για την ανάδειξη των Συμβουλίων Διοίκησης (Σ.Δ.) σε ΑΕΙ και ΤΕΙ. Με την συντριπτική πλειοψηφία της πανεπιστημιακής κοινότητας να αντιστέκεται και να ματαιώνει τις εκλογές, τόσο η υπουργός Παιδείας όσο και οι υποστηρικτές του νόμου της βρίσκονται σε πανικό, εκτοξεύοντας απειλές σε φοιτητές, αλλά και σε πανεπιστημιακούς καθηγητές και πρυτάνεις. Δεν έχουν διστάσει μάλιστα να καταφύγουν στον εισαγγελέα και την αστυνομία, προκειμένου να τρομοκρατήσουν και να κάμψουν το πανεκπαιδευτικό κίνημα, που έχει συσπειρωθεί για την κατάργηση του νόμου Διαμαντοπούλου και την υπεράσπιση του δημόσιου και δωρεάν πανεπιστημίου.

Το προηγούμενο διάστημα μπλοκαρίστηκαν οι εκλογικές διαδικασίες στα πανεπιστήμια της Θεσσαλονίκης, της Θεσσαλίας, της Πελοποννήσου και των Ιω-

αννίνων, ενώ υπήρξε και η παρέμβαση της αστυνομίας και της εισαγγελίας στο Αριστοτέλειο, με αίτημα να δοθούν από τη γραμματεία της σχολής τα ονόματα και οι διευθύνσεις όλων όσοι συμμετείχαν στην κινητοποίηση. Οι κινητοποιήσεις όμως των φοιτητών, των καθηγητών και διοικητικών υπαλλήλων συνεχίζονται με τη ματαίωση των εκλογών στα πανεπιστήμια της Κρήτης, της Θράκης και του Αιγαίου τις τελευταίες μέρες. Τον τόνο έδωσαν το προηγούμενο διάστημα οι καταλήψεις κτηρίων, στις οποίες προχώρησαν πανελλαδικά οι σύλλογοι διοικητικών υπαλλήλων των πανεπιστημίων στις 2 Μάρτη.

Παράλληλα στις 2 Μάρτη ξεκίνησε η συζήτηση της προσφυγής αντισυνταγματικότητας που είχαν καταθέσει στο Συμβούλιο της Επικρατείας οι πρυτάνεις των ΑΕΙ. Τον αγωνιστικό τόνο έδωσαν οι καταλήψεις στα ΑΕΙ από τους συλλόγους των διοικητικών υπαλλήλων. Σε ό,τι αφορά την ίδια τη διαδικασία, η πρώτη –ακροαματική– φάση αναμένεται να ολοκληρωθεί στο τέλος Μαρτίου, ενώ

η οριστική απόφαση του ΣΤΕ θα ανακοινωθεί αρκετές εβδομάδες (ίσως και μήνες) αργότερα.

Κάποιες από τις διορισμένες οργανωτικές επιτροπές προσαυτολιζονται για αναβολή των εκλογών των Σ.Δ. για μετά την έκβαση της προσφυγής, ωστόσο δεν είναι λίγες αυτές που θα προσπαθήσουν να προχωρήσουν τη διαδικασία. Μέσα στο Μάρτιο έχουν προγραμματιστεί εκλογές στα πανεπιστήμια της Πάτρας και του Παντείου (14/3), στο Δημοκρίτειο πανεπιστήμιο Θράκης (20/03), στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών (22/3) και στο Πολυτεχνείο της Κρήτης (27/3). Μέσα σε όλα αυτά συνεδριάζει η Σύνοδος των πρυτάνεων στις 10 Μάρτη.

Για το επόμενο διάστημα λοιπόν το φοιτητικό κίνημα, σε συνεργασία με τα υπόλοιπα κομμάτια της πανεπιστημιακής κοινότητας μέσα από τις Πρωτοβουλίες που έχουν συσταθεί σε σχολές σε όλη την Ελλάδα, θα συνεχίσει να δίνει μάχες για τη ματαίωση των εκλογών, με απώτερο στόχο την κατάργηση του νόμου-πλαίσιο.

Ισπανία: Η νεολαία στους δρόμους

Της Μυρτώς Σιδέρη

Περίπου 500.000 Ισπανοί φοιτητές και μαθητές διαδήλωσαν σε περισσότερες από 40 πόλεις σε όλη την Ισπανία στις 29 Φεβρουαρίου, σε μία από τις μεγαλύτερες κινητοποιήσεις. Μόνο στη Βαρκελώνη ο αριθμός των διαδηλωτών άγγιξε τις 70.000, ενώ στη Μαδρίτη διοργανώθηκε μια από τις ογκωδέστερες διαδηλώσεις από τότε που ξέσπασε η οικονομική κρίση. Το προηγούμενο διάστημα υπήρξαν καταλήψεις και αποχές από τα μαθήματα, με χαρακτηριστικό παράδειγμα την πενήνθημερη κατάληψη του πανεπιστημίου της Βαρκελώ-

νης από μαθητές και φοιτητές. Είναι σημαντικό ότι αυτή η κινητοποίηση στηρίχτηκε από τα συνδικάτα των εκπαιδευτικών, αλλά και από την ένωση γονέων.

Στην Ισπανία η ανεργία στους νέους φτάνει το 49%, και γι' αυτόν το λόγο τα σχέδια της κυβέρνησης για μεταρρύθμιση στον τομέα της εργασίας με την εφαρμογή ελαστικών σχέσεων απασχόλησης αποτελούν την αιχμή του δόρατος των διεκδικήσεων της νεολαίας. Από την άλλη, στα σχολεία οι συνθήκες είναι πολύ δύσκολες, με βασικές ελλείψεις τόσο σε αναλώσιμα, όπως χαρτιά και σιλό, όσο και σε θέρμανση κατά τη διάρκεια του χειμώνα. Με συνθήματα όπως

«Γενική απεργία», «Τα λεφτά των τραπεζιτών για τη μόρφωση των εργατών» και «Τα όπλα μας είναι τα βιβλία», οι δεκάδες χιλιάδες διαδηλωτές διαμαρτυρήθηκαν για τη νεοεκλεγείσα δεξιά κυβέρνηση, η οποία, μεταξύ άλλων, ανακοίνωσε περικοπές στην παιδεία 1,1 δισ. ευρώ, καθώς επίσης και για την αστυνομική καταστολή, που στις 15 Φεβρουαρίου έδειξε όλο της το μεγαλείο με δολοφονικά χτυπήματα εναντίων μαθητών στη Βαλένθια.

Είναι εμφανές πλέον ότι οι λαοί της Ευρώπης είναι αποφασισμένοι να μην παραδώσουν τα δικαιώματα και τις ελευθερίες τους στο βωμό των πολιτικών του κέρδους των καπιταλιστών, της εξαθλίωσης της εργατικής τάξης, της καταπάτησης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και της δημοκρατίας. Είναι έτοιμοι να αντισταθούν στα μέτρα των κυβερνήσεων τους με απεργίες και διαδηλώσεις, να διεκδικήσουν ένα καλύτερο μέλλον γι' αυτούς αλλά και για τις επόμενες γενιές.

Ντόπιοι και μετανάστες ενωμένοι

Αντιρατσιστική – Αντιφασιστική Συγκέντρωση και Πορεία στη Βουλή
Σάββατο 24 Μάρτη, 3 μμ, πλατεία Κοτζιά

Του Θανάση Κούρκουλα

Το Σάββατο 24 Μάρτη, δεκάδες κοινότητες μεταναστών, αντιρατσιστικές οργανώσεις και συνδικάτα, καθώς και κόσμος του κινήματος που συμμετέχει σε λαϊκές συνελεύσεις και επιτροπές αγώνα από διάφορες περιοχές της Αθήνας, οργανώνουν Αντιρατσιστική-Αντιφασιστική κινητοποίηση, στις 3 μμ στην πλατεία Κοτζιά και πορεία στη Βουλή. Η συγκέντρωση στην πλατεία Κοτζιά συμπεριλαμβάνει συναυλία με συγκροτήματα μεταναστών και Έλληνες μουσικούς, ενώ θα στηθούν κουζίνα και παζάρι αλληλεγγύης ως τις 4:30 μμ που θα ξεκινήσει η πορεία με κατεύθυνση τη Βουλή. Την Τρίτη 20 Μάρτη, η Αντιφασιστική Πρωτοβουλία «ΠΟΤΕ ΞΑΝΑ» καλεί σε Αντιφασιστική Συγκέντρωση στα δικαστήρια της οδού Ευελπίδων για την καταδίκη των νεοναζι-μαχαιοβγαλτών που τον περασμένο Σεπτέμβριο μαχαίρωσαν Αφγάνο πρόσφυγα στον Άγιο Παντελεήμονα. Ενώ την Τετάρτη 21 Μάρτη, «Παγκόσμια μέρα κατά του ρατσισμού», σε πολλά σχολεία της χώρας θα γίνουν αντιρατσιστικές εκδηλώσεις με απόφαση της ΟΛΜΕ.

Στόχος της κεντρικής κινητοποίησης στις 24/3 είναι η μαζική παρουσία ντόπιων και μεταναστών εργαζομένων και νέων σε μια μεγάλη συγκέντρωση και διαδήλωση που θα δείχνει τη δύναμη της κοινής δράσης και της αντίστασης στο μνημόνιο και το ρατσισμό που προωθούν οι «από πάνω», με στόχο να μας διασπάσουν και να μας αποπροσανατολίσουν. Παράλληλα η κινητοποίηση φιλοδοξεί να αποτελέσει μια επίδειξη ισχύος απέναντι στα τάγματα εφόδου της Χρυσής Αυγής, που επιδιώκουν με τη βοήθεια της Αστυνομίας να μετατρέψουν το κέντρο της Αθήνας σε σφαγείο μεταναστών, όπου θα βασιλεύει ο φόβος και η σιωπή. Απέναντι στο σύστημα και τις πιο αντιδραστικές

Από τη διαδήλωση της 21ης Μάρτη του 2009.

εφεδρείες του, οι ζωντανές δυνάμεις του κινήματος και της Αριστεράς έχουμε πολλούς λόγους να ενισχύσουμε την επιτυχία της κινητοποίησης στις 24 Μάρτη...

Ήδη κυκλοφορεί αφίσα και προκήρυξη, ενώ τις επόμενες μέρες τυπώνονται πολύγλωσσα υλικά. Χρειάζεται να φτάσουν σε κάθε σωματείο, λαϊκή συνέλευση και γειτονιά, σε κάθε στέκι μεταναστών και προσφύγων χέρι με χέρι. Από τη μεριά των συλλογικοτήτων της Αντιφασιστικής Πρωτοβουλίας «ΠΟΤΕ ΞΑΝΑ» οργανώνονται εξορμήσεις και αφισκοκολλήσεις σε γειτονιές και στο κέντρο της πόλης. Ομάδες της Κίνησης «Απελάστε το Ρατσισμό» ανοίγουν την καμπάνια προπαγάνδης της κινητοποίησης μαζί με καινούριες προπαγανδιστικές αφίσες της ΚΑΡ που επιχειρούν να συνδέσουν την αντιρατσιστική-αντιφασιστική πάλη με τον αγώνα ενάντια στην κυβέρνηση και το μνημόνιο. Προμηθευτείτε, διακινήστε, διαδώστε τα υλικά του τετραήμερου κινητοποιήσεων και δράσεων 20-24 Μάρτη. Όλοι στην πλατεία Κοτζιά, το Σάββατο 24/3, στις 3 το απόγευμα.

Στις κινητοποιήσεις της 24ης Μάρτη μέχρι στιγμής καλούν:

Πολιτιστικός Σύλλογος Κούρκων, Κοινότητα Γουϊνέας, Αφγανική Κοινότητα, Μαροκινή Κοινότητα, Σύλλογος Μεταναστών Εργατών 25 Γενάρη (πρώην απεργοί πείνας), Ένωση Αφρικανών Γυναικών, Κέντρο Αγωνιστικής και Πολιτιστικής Αλληλεγγύης των λαών Τουρκίας-Κουρδιστάν (ΚΑΠΑ), ASANTE, Action Congo, Δίκτυο Κοινωνικής Υποστήριξης Προσφύγων και Μεταναστών, Κίνηση «Απελάστε το Ρατσισμό», Νεολαία Ενάντια στο Ρατσισμό στην Ευρώπη (ΥΡΕ), Κυριακάτικο Σχολείο Μεταναστών, Αντιφασιστική Πρωτοβουλία ΠΟΤΕ ΞΑΝΑ, Συντονιστικό Μεταναστευτικών και Αντιρατσιστικών Οργανώσεων, Μέλη Λαϊκών Συνελεύσεων και τοπικών επιτροπών από τις περιοχές Νίκαιας, Κορυδαλλού, Αμπελοκήπων, Ζωγράφου, Αιγάλεω και Πλατείας Βικτωρίας, η Κίνηση Κατοίκων 6ης Διαμερισματικής Κοινότητας και η Δημοτική Κίνηση Αθήνας «Ανοιχτή Πόλη».

Πόλεμος του Δήμου Αθήνας στα μαγαζιά των μεταναστών

ΝΑ ΕΞΟΣΤΡΑΚΙΣΕΙ ΤΑ ΜΑΓΑΖΙΑ των μεταναστών από το κέντρο της Αθήνας επιχειρεί ο δήμαρχος Γ. Καμίνης τους τελευταίους μήνες. Από τα τέλη του περασμένου Ιουνίου το Δημοτικό Συμβούλιο της Αθήνας, με πρόφαση την «όχληση» και τη διατάραξη της «αισθητικής» της πόλης, έχει αναστείλει τη χορήγηση αδειών συγκεκριμένων τύπων καταστημάτων σε ορισμένες περιοχές του κέντρου της πόλης. Παρότι η απόφαση δεν αναφέρει τη λέξη «μετανάστης», είναι φωτογραφικά ρατσιστική. Οι περιοχές όπου αναστέλλονται οι χορηγήσεις αδειών, είναι το 6ο διαμέρισμα Αθήνας (Κυψέλη, Αγ. Παντελεήμονας, Σεπόλια), καθώς και μια μεγάλη περιοχή του 1ου διαμερίσματος γύρω από την Ομόνοια και την πλατεία Κουμουνδούρου. Ενώ τα μαγαζιά που απαγορεύεται να αδειοδοτηθούν είναι τα μίνι μάρκετ, τα ίντερνετ καφέ, τα οπωροπαντοπωλεία και τα μπαρ. Αν εξαιρέσει κανείς τα μπαρ, όλα τα υπόλοιπα είναι μαγαζιά που κατά 99% ανοίγουν μετανάστες στις συγκεκριμένες περιοχές. Όμως για να μην υπάρχει απολύτως καμία σύγχυση προς άλλες «ευγενείς» κατηγορίες ημεδαπών επιχειρηματιών, η απόφαση αναφέρει πως από το μέτρο της αναστολής εξαιρούνται μόνο... τα μπαρ στον πεζόδρομο της οδού Φωκίωνος Νέγρη! Δηλαδή στον πιο εμπορικό δρόμο της Κυψέλης δεν υπάρχει κίνδυνος όχλησης και

αισθητικής από τα μπαρ, ενώ τα μπακάλικα και τα ίντερνετ καφέ των μεταναστών στα σοκάκια του Παντελεήμονα προκαλούν όλα τα προβλήματα.

Την ίδια στιγμή, η Δημοτική Αστυνομία μαζί με ράμπο της ΕΛ.ΑΣ. κάνουν καθημερινά «ντου» σε μαγαζιά μεταναστών, τσουβαλιάζουν μετανάστες και –χωρίς ούτε το πρόσχημα ελέγχου εγγράφων– τους μεταφέρουν με πούλμαν και περιπολικά στο Τμήμα Αλλοδαπών της Πέτρου Ράλλη. Η αιτιολογία; Δέχονται –λέει– δεκάδες καταγγελίες κάθε μήνα από «κατοίκους». Δηλαδή από φασιστο-επιτροπές καταστηματαρχών που «αγωνίζονται» να κλείσουν τα μικρομαγαζα των μεταναστών. Μια τέτοια ομάδα πίεσης είναι ο «Σύλλογος Κατοίκων και Επαγγελματιών Πλ. Αμερικανική και ευρύτερης περιοχής- Ε. ΠΟΙ. ΖΩ», που καυχείται πως έχει συναντηθεί με το Δήμαρχο και δύο Αντιδήμαρχους, αλλά και με βουλευτές του ΛΑΟΣ και του ΚΚΕ(!) και καταφέρεται εναντίον όλων των άλλων κομμάτων που αρνήθηκαν να τους δεχτούν! Στις ανακοινώσεις τους καταφέρονται κατά των μεταναστών μαγαζατόρων με τον πιο ρατσιστικό τρόπο: «Μπορεί να μη μιλάνε Ελληνικά, τα εμπορεύματα να είναι εικονικά, να μην τηρούνται κανόνες υγιεινής ή να μην διαθέτουν άδεια. Δεν έχει σημασία. Τελούν υπό την προστασία του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη, των

Δημοτικών αρχών...». Τέτοιες ομάδες είναι οι «κάτοικοι» που κατά τον Δήμαρχο Καμίνη αντιδρούν στην όχληση και την αλλοίωση της φυσιογνωμίας της πόλης και τον βρίσκουν αρωγό. Μαζί με άλλους «συνέλληνες» σε λιγότερο θεσμικούς ρόλους, όπως τα τάγματα εφόδου της Χρυσής Αυγής και λοιπές φασιστοσυμμορίες.

Την ώρα των πιο άγριων μέτρων βαρβαρότητας του δεύτερου μνημονίου, ο πρώην «Συνήγορος του Πολίτη» έχει εξελιχθεί στο χειρότερο διώκτη των μεταναστών και των προσφύγων, των αστέγων και των απόρων της Αθήνας μαζί με κάθε λογής ρατσιστές, ενώ από την άλλη είναι ένθερμος υποστηρικτής των μέτρων του μνημονίου. Στην αντίπαλη όχθη οι λαϊκές συνελεύσεις σε γειτονιές που πέτυχαν μια πρώτη νίκη απέναντι στα χαράτσια, οι επιτροπές αγώνα και τα συνδικάτα, τα κινήματα «Δεν Πληρώνω», οι τοπικές κινητοποιήσεις για να μην κλείσουν σχολεία και νοσοκομεία, οι αντιφασιστικές συγκεντρώσεις στις γειτονιές. Οι αντίπαλες παρατάξεις παρατάσσονται καθαρά πλέον και σε επίπεδο γειτονιάς στο κέντρο της Αθήνας. Χρέος της Αριστεράς, των συνδικάτων και κάθε αγωνιζόμενου εργαζόμενου και νέου ανθρώπου είναι να οργανώσουμε με τον πιο αποτελεσματικό τρόπο τις δικές μας δυνάμεις. Η αναμέτρηση έχει ξεκινήσει και το στοίχημα είναι ανοιχτό.

Το κράτος αποφάσισε να κλείσει τα σχολεία διαπολιτισμικής εκπαίδευσης, στα οποία φοιτούν τα παιδιά των μεταναστών που μόλις φτάνουν στην Ελλάδα, με το σκεπτικό ότι στη «διεθνή βιβλιογραφία» τα σχολεία αυτά θεωρούνται παρωχημένα. Αντιπροσωπεία δασκάλων πήγε στον Περιφερειάρχη Αττικής κ. Κουμμένο και του εξήγησε ότι το οικονομικό κόστος της λειτουργίας τους είναι δυσανάλογα μικρό με το κοινωνικό που θα έχει η κατάργησή τους κι ότι η Ελλάδα έχει υπογράψει διεθνείς συμβάσεις για την εκπαίδευση των παιδιών των μεταναστών και των προσφύγων. Εδώ δεν δίνουν βιβλία, για να περιστέψουν τα λεφτά και να σώσουν τις τράπεζες, τα διαπολιτισμικά σχολεία θα σκεφτούν;

☆☆☆

Η Κίνηση «Απελάστε το Ρατσισμό» διοργάνωσε στη Θεσσαλονίκη προβολή της ταινίας «Ακόμα και η βροχή» της Ισάβρ Μπολβίν. Η ίδια ταινία θα προβληθεί και στον Κορυδαλλό, την Πέμπτη 8 Μαρτίου στις 7:30μμ, στο Πνευματικό Κέντρο Κορυδαλλού «Μελίνα Μερκούρη», Γρ. Λαμπράκη και Καρυταίνης στον 3ο Όροφο, ενώ στις 9 Μάρτη θα γίνει βιβλιοπαρουσίαση του «Ποτέ Ξανά» του Colin Sparks, στο Ρέθυμνο στις 8 μμ στο στέκι ΝΑΚΛΙ Βρυσάκια.

☆☆☆

Η Άννα Βαγενά, στην πρώτη της ομιλία μέσα στη Βουλή, εντόπισε ότι οι κυβερνήσεις και του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ εγκατέλειψαν το κέντρο της Αθήνας κι ότι «ντρέπεται σαν πολίτης αυτής της πόλης και αυτού του τόπου που αγαπά απεριόριστα, όταν συναντάει τουρίστες που μένουν στα ξενοδοχεία της περιοχής και τους βλέπει να περπατούν στη γειτονιά της». Η κυρία αυτή, η οποία περιέφραξε με κοτετσόσυρμα δύο παγκάκια που βρίσκονται έξω από το θέατρο της στο Μεταξουργείο, για να μην τα πλησιάζουν οι «λαθραίοι» και τα «πρεζάκια», αντί να στραφεί κατά του κράτους, που δεν φτιάχνει ξενώνες φιλοξενίας για τους μετανάστες και τους άπορους, στρέφεται εναντίον τους. Κρίμα για έναν άνθρωπο με πλούσια ιστορία στο θέατρο και την Αριστερά...

☆☆☆

Ο Δήμαρχος Κασσάνδρας Χαλκιδικής έστειλε το εξής μήνυμα προς τη Χρυσή Αυγή: «Σας απαγορεύω να καταθέσετε στεφάνι, αλλιώς θα συλληφθείτε».

☆☆☆

Είμαι Ελληνίδα, εισβάλλουν κάποιιοι στο σπίτι μου και με κακοποιούν. Τα μίντια τρελαίνονται για την «άγρια εισβολή» σε σπίτι «ανυπεράσπιστης Ελληνίδας». Είμαι πακιστανός και γίνεται το ίδιο πράγμα. Τα μίντια μιλάνε για «άγρια συμπλοκή». Αυτό έγινε, όταν 5 χρυσουαγίτες επιτέθηκαν σε Πακιστανούς μέσα στο σπίτι τους...

☆☆☆

Καρατζαφέρης για Βορίδη: «Ήταν περαστικός που αισθάνθηκε ότι είμαστε δημόσια τουαλέτα, να αφοδεύσει και να συνεχίσει το ταξίδι του». Στο ύψος του Πινδάρου ο λόγος.

☆☆☆

Στην Κόρινθο αδίστακτοι ρατσιστές επιτέθηκαν στην αρχή πεζοί και στη συνέχεια με τα αυτοκίνητά τους, πέφτοντας πάνω σε μετανάστες που κατά τύχη γλίτωσαν τα χειρότερα. Ο Mustafa Muzclehim νοσηλεύτηκε στη Χειρουργική Κλινική του Νοσοκομείου Κορίνθου από τις 18/2 και πήρε εξιτήριο την Τετάρτη 22/2. Η Κίνηση «Απελάστε το Ρατσισμό» βρέθηκε στην Κόρινθο δίπλα στα θύματα της επίθεσης. Με έκκληξη διαπιστώσαμε πως τόσο στο «αντίγραφο νοσηλείας» του νοσοκομείου, όσο και στο «ιατρικό εξιτήριο» δεν υπήρχε η παραμικρή καταγραφή των κακώσεων του και των προβλημάτων υγείας που αντιμετωπίζει, αλλά ούτε και της αγωγής στην οποία υποβλήθηκε στο νοσοκομείο. Ενώ ο δράστης πήγε αμέσως μετά τη λήξη του αυτόφορου στο ΑΤ Κορίνθου μαζί με το δικηγόρο του, πήρε τη δικογραφία και έφυγε σαν κύριος. Για μια ακόμη φορά αποδεικνύεται η αγαστή συνεργασία φασιστών και αστυνομίας, αλλά αναρωτιόμαστε: Υπάρχει γιατρός που κάνει τέτοιου είδους «διαγνώσεις» ή κάποιιοι «άλλοι» χρησιμοποιούσαν τη σφραγίδα του για να αποκηρύξουν κρίσιμα στοιχεία για την υπόθεση;

8 Μάρτη: Παγκόσμια ημέρα για τα δικαιώματα των γυναικών

Πάλη για ίσα δικαιώματα

Της Κατερίνας Παρδάλη

Η φετινή 8 Μάρτη βρίσκει τις γυναίκες (και όλο τον ελληνικό λαό) σε μια δίνη επιθέσεων από τις κυβερνήσεις του μνημονίου, που συμπληρώνουν δυο χρόνια.

Η οικονομική κρίση και το χρέος (που οι ίδιοι οι καπιταλιστές και οι πολιτικές των κυβερνήσεών τους δημιούργησαν) χρησιμοποιήθηκαν για να μας φορτώσουν μνημόνια και νόμους, που καταργούν κατακτήσεις και δικαιώματα δεκαετιών.

Πολυάριθμες αναλύσεις της παγκόσμιας και της ελληνικής οικονομικής κρίσης μέχρι σήμερα έχουν αναδείξει πολλές πτυχές τους στο δημόσιο διάλογο. Οι περισσότερες, όμως, παραβλέπουν ή υποτιμούν τις ιδιαίτερες επιπτώσεις της κρίσης στις γυναίκες. Οι οποίες είναι και πάλι δυσμενέστερες, αφού η κατάσταση των γυναικών ξεκινούσε από χειρότερη αφετηρία. Για παράδειγμα, η ελαστική και ανασφάλιστη εργασία δοκιμάστηκε πρώτα «στο δικό μας πετσί» και μετά γενικεύτηκε και στους άντρες εργαζόμενους. Οι μικρότεροι μισθοί μας προϋπήρχαν της κρίσης.

Οι επιθέσεις, που βιώνουμε, κáνουν από δύσκολη μέχρι αφόρητη τη ζωή μας σε όλους τους τομείς και τις εκφράσεις της: σχολείο, σπουδές, δουλειά, προσωπική ζωή, οικογένεια, υγεία, σχέσεις...

Ανεργία

Η ανεργία των γυναικών στην Ελλάδα ήταν το 2008 (πριν την κρίση) στο 13% έναντι 5% των ανδρών.

Στην αρχή της κρίσης και για τα δύο πρώτα χρόνια η ανεργία των ανδρών αυξανόταν με μεγα-

λύτερους ρυθμούς, από ό,τι των γυναικών. Οι τεράστιες απώλειες θέσεων εργασίας που σημειώθηκαν τα πρώτα χρόνια ήταν 82% στις κατασκευές, τη μεταποίηση, το εμπόριο και τη βιομηχανία (τομείς που απασχολούν κατά πλειοψηφία άνδρες).

Γρήγορα όμως αυτή η τάση άλλαξε ξανά, ιδίως μέσα από το χτύπημα του δημόσιου τομέα, στον οποίο κατά κύριο λόγο δουλεύουν γυναίκες. Οι κλάδοι παιδείας, υγείας, κοινωνικών υπηρεσιών κ.λπ., που χτυπιούνται αλύπητα και συρρικνώνονται καθημερινά, εκτός από το κοινωνικό κόστος που έχουν για όλους, για τις γυναίκες στη χώρα μας σημαίνει και αύξηση της ανεργίας.

Στην Ελλάδα γνωρίζουμε ότι η ανεργία των νέων κάτω των 25 ετών αγγίζει το 48,9%. Οι αναλυτές όμως παραλείπουν να μας πουν ότι η ανεργία των γυναικών κάτω των 25 ετών κυμαίνεται στο 52,3%! Και αυτό παρά το γεγονός ότι τα νεαρά κορίτσια, εδώ και πολλά χρόνια, επενδύουν περισσότερο χρόνο και κόπο στη μόρφωσή τους και στην απόκτηση πτυχίων από τους άνδρες συνομηλίκους τους.

Οι μισθοί μας ήταν ήδη χαμηλοί, κύρια στον ιδιωτικό τομέα –που κατά μέσο όρο ήταν 25% κάτω από των ανδρών. Σήμερα δεν μπορούμε να μιλάμε για μισθούς ούτε και για ωράριο, αφού με νόμους καταργήθηκαν τα ωράρια και κατέβηκαν οι κατώτατοι μισθοί και οι συντάξεις. Έτσι, οι νέες κοπέλες (ακόμα και με πτυχία και μεταπτυχιακά) δουλεύουν –αν είναι «τυχερές»– σε δουλειές των 500 ευρώ ή και λιγότερα, οι μεγαλύτερες γυναίκες αναγκάζονται να εγκαταλείψουν τις δουλειές τους, βγαίνοντας σε πρόωγη σύνταξη, για να

μην αναγκαστούν να δουλεύουν 10-15 χρόνια παραπάνω με την αύξηση του ορίου ηλικίας στα 65. Και οι ήδη συνταξιούχες βλέπουν τις μικρές συντάξεις τους να μετατρέπονται σε επιδόματα πείνας.

Το κοινωνικό κράτος καταρρέει πάνω μας

Η μεγαλύτερη επίπτωση πάνω στη ζωή των γυναικών είναι η κατάρρευση του κοινωνικού κράτους, τις λειτουργίες του οποίου αναγκάζονται να αναπληρώσουν λόγω του διπλού τους ρόλου στη δουλειά και στην οικογένεια. Κλείνουν δημόσιοι παιδικοί σταθμοί, ολόκληρα σχολεία, δημοτικά ιατρεία, κέντρα απασχόλησης ηλικιωμένων (ΚΑΠΗ), «βοήθεια στο σπίτι». Κλείνουν νοσοκομεία (ενώ άλλα «συμπύσσονται»), δημοτικά σχολεία και γυμνάσια. Κλείνουν τα κέντρα μέριμνας για εξαρτημένα άτομα ή άτομα με ψυχολογικά προβλήματα. Ο κατάλογος των περικοπών «αναανεώνεται» κάθε μέρα.

Ακόμα και η κατάρρευση της Εργατικής Εστίας και Κατοικίας, που είναι πλήγμα για όλους τους εργαζόμενους, έχει πιο μεγάλη επίπτωση στις γυναίκες, αφού οι παιδικοί σταθμοί, που θα κλείσουν, εξυπηρετούσαν κατά προτεραιότητα τις ανύπαντρες ή μόνες μητέρες, ενώ η δωρεάν πρόσβαση στον πολιτισμό (βιβλία, θέατρα κ.λπ.) και στις διακοπές (κοινωνικός τουρισμός) πάλι αφορούσε περισσότερο τις γυναίκες, ως το φτωχότερο κομμάτι των εργαζόμενων-συνταξιούχων.

Έχουμε υποχρεωτική «επιστροφή στην οικογένεια» από εργαζόμενες που είτε χάνουν τις δουλειές τους, είτε υποχρεώνονται να τις αφήσουν πρόωρα, γιατί δεν υπάρ-

χει πλέον πρόνοια για τα παιδιά και τους ηλικιωμένους, είτε είναι νέες που δεν βρίσκουν δουλειά και άρα κάθε ελπίδα χειραφέτησής τους... αναβάλλεται.

Ταυτόχρονα, η κρίση, η φτώχεια, η ανεργία αυξάνουν τις διακρίσεις, το σεξισμό, το ρατσισμό και τη βία ενάντια στις γυναίκες (τους μετανάστες/τριες, τη νεολαία).

Η βία ενάντια στις γυναίκες –που ήταν ήδη μάστιγα– σήμερα αυξάνεται συνεχώς, εξαιτίας της κρίσης που συνεπάγεται ανεργία και φτώχεια. Η ενδοοικογενειακή βία, αλλά και η σεξουαλική παρενόχληση στην εργασία το 2011 αυξήθηκαν.

Ιδεολογικές επιθέσεις

Σε περιόδους κρίσης η αμφισβήτηση των «κεκτημένων» δεν μένει μόνο στα μεγάλα θέματα (εργασιακά δικαιώματα, κράτος πρόνοιας κ.λπ.). Ο σεξισμός, ο ρατσισμός, οι αναβίωση προκαταλήψεων και ενός δημόσιου λόγου που θυμίζει ακροδεξιά ή χούντα είναι ήδη εδώ.

Ο «Οδηγός του πολίτη» της ΕΛ.ΑΣ, που πέρασε στα «φιλά» των ΜΜΕ, ακόμα και από την Αριστερά, συνιστά στις γυναίκες να μη μετακινούνται μετά τη δύση του ήλιου παρά μόνον όταν είναι απαραίτητο, να ειδοποιούν κάποιον γνωστό για το πού πηγαίνουν και... να μάθουν να ζουν στο σπίτι τους με τραβηγμένες τις κουρτίνες! Σεξισμός, βία και τρομοκρατία μαζί. Σε λίγο θα έχουμε και οδηγίες για «ευπρεπή ένδυση», για να μην προκαλούμε τη βία εναντίον μας ή και το βιασμό.

Η γυναικεία εργασία, η γυναικεία αξιοπρέπεια και πρόοδος, η γυναικεία χειραφέτηση, ακόμα και το πάλι ποτέ αποδεκτό και από τους σοσιαλδημοκράτες αίτημα της ισότητας κάνει φτερά. «Καλή

είναι η ισότητα, αλλά η σωτηρία της χώρας είναι ο υπέρτατος στόχος», διαβάσαμε στην «Καθημερινή» (14/9/2011)!

Αντίσταση

Παρά τις επιθέσεις, οι γυναίκες αντιστέκονται. Στην Ελλάδα και παγκόσμια. Έχουμε πολλά παραδείγματα τα τελευταία δύο χρόνια που μας επιτρέπουν να ελπίζουμε.

Οι γυναίκες της Αιγύπτου, της Τυνησίας και όλης της Β. Αφρικής που πρωτοστάτησαν και πρωτοστατούν στους αγώνες για δημοκρατία, δουλειά και αξιοπρέπεια. Οι γυναίκες της Ιταλίας που κατέβασαν 1.000.000 ανθρώπους στο δρόμο ενάντια στον Μπερλουσκόνι.

Οι γυναίκες στην Ελλάδα έχουν πρωτοστατήσει σε όλες τις πανεργατικές απεργίες και διαδηλώσεις. Έχουν πρωτοστατήσει στην Κερατέα, στις «πλατείες», στα κινήματα γειτονιών που παλεύουν για να μη διαλυθούν τα σχολεία και οι παιδικοί σταθμοί, στα κινήματα ενάντια στα χαράτσια, στους χώρους δουλειάς. Νέες και μεγαλύτερες γυναίκες αντιστέκονται. Δεν έχουμε εξάλλου άλλο δρόμο.

Μαζί με τους άντρες συναδέλφους μας. Μαζί με τους μετανάστες και τις μετανάστριες που δίνουν τον ίδιο –και πιο δύσκολο– αγώνα. Μαζί με όλες και όλους που βλέπουν τις ζωές τους να καταστρέφονται στο βωμό του να μη χάσει τα κέρδη του το 1% του πληθυσμού (οι καπιταλιστές).

Να απαιτήσουμε από τα συνδικάτα και την Αριστερά να είναι μαζί μας και να μπουκ μπροστά (όπως οφείλουν). Μόνο όλες και όλοι μαζί μπορούμε να έχουμε νίκες και να τους ανατρέψουμε, πριν μας εξοντώσουν.